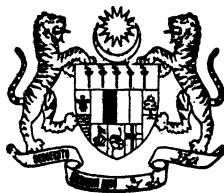

Jilid III
Bil. 17

MALAYSIA

Hari Khamis
12hb Julai, 1973

PENYATA RASMI

OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan
1927]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1972 dan 1973) [Ruangan 1967]

USUL:

Anggaran Pembangunan (Tambahan) (Bil. 4), 1972 dan (Tambahan) (Bil. 1), 1973
[Ruangan 1967]

UCAPAN PENANGGUHAN:

Pengkalan Tentera Laut di Telok Muruh [Ruangan 2026]

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KETIGA

Hari Khamis, 12hb Julai, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR :

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.
- „ Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., P.D.K., D.I.M.P., S.I.M.P. (Lipis).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan dan Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, Y.M. TENGGU AHMAD RITHAUDEEN AL-HAJ BIN TENGGU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA HITAM (Segamat Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, P.M.P., K.M.N. (Krian Darat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- „ DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- „ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- „ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).
- „ TAN SRI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K. (Ulu Kelantan).
- „ PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N.; P.J.K. (Kulim Utara).
- „ DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- „ TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, J.S.M., A.M.N., S.M.K., J.P. (Sungei Patani).
- „ DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ TUAN AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- „ TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).

- Yang Berhormat TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ TUAN CHEN KO MING, P.B.S., A.M.N. (Sarikei).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- „ TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ TUAN VALENTINE COTTER @ JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TAN SRI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., K.M.N., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).

Yang Berhormat TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).

- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M., J.P. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
- „ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).
- „ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG TIDAK HADIR:

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan,
TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).

„ Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan
Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ
BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J.
(Johor Timur).

Yang Berhormat Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N.
(Sungai Siput).

„ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MQHAMED KHIR JOHARI
(Kedah Tengah).

„ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI DATUK HAJI MOHAMED
GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAJI HAMZAH BIN
DATUK ABU SAMAH, D.S.R., S.M.K., S.I.M.P. (Raub).

„ Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S.,
M.B.E. (Johor Bahru Timur).

„ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).

„ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).

„ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).

„ TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P.,
P.J.K. (Hilir Perak).

„ TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk-Sugut).

„ TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).

„ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).

„ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).

„ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N.
(Trengganu Tengah).

„ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O.,
O.B.E. (Marudu).

„ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).

„ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).

„ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, D.P.C.M., D.P.M.P., P.M.P., J.P.
(Menglembu).

„ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).

„ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA
(Kota Star Selatan).

YANG HADIR BERSAMA:

Yang Berhormat Peguam Negara, TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., P.J.K.
(Dilantik).

„ Menteri Kebajikan Am, PUAN AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI,
J.M.N. (Dilantik).

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan*
Mesyuarat)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

PERUMAHAN AWAM—RANCANGAN

1. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (i) samada Kerajaan telah membuat apa-apa rancangan untuk membina rumah-rumah bagi orangramai sejak beliau bertanggungjawab bagi perumahan dan jika ya, nyatakan bilangan yunit yang telah dirancang untuk tiap-tiap Negeri di Malaysia Barat dan jumlah perbelanjaan yang dianggarkan untuk sekim tersebut bagi berbagai negeri;
- (ii) samada perbelanjaan yang telah dianggarkan bagi projek-projek tersebut telah dinaikkan dan jika ya, nyatakan setakat mana dan sebab-sebab perbelanjaan yang dianggarkan itu telah dinaikkan; dan
- (iii) samada Kerajaan masih lagi bercadang hendak meneruskan projek-projek perumahan murah dan jika ya, nyatakan bila kerja mengenai projek-projek perumahan ini akan bermula dan bila kerja ini akan selesai.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang di-Pertua,

- (i) Sejak Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri mengambil alih tanggungjawab mengenai perumahan, Kementerian ini telah meluluskan permohonan-permohonan bagi Pinjaman Wang untuk

rancangan-rancangan perumahan awam di bawah Rancangan Malaysia Kedua seperti berikut:

<i>Negeri</i>	<i>Bil. Sekim</i>	<i>Jumlah Yunit</i>	<i>Hurga</i>
Perlis	2	134	\$ 909,134
Kedah	7	1,481	11,600,000
Perak	13	1,276	7,729,300
Selangor	21	2,714	12,227,240
Negri Sembilan ..	1	100	400,000
Melaka	4	166	915,000
Johor	4	2,130	12,546,000
Pahang	10	824	3,513,000
Trengganu	1	114	345,280
Kelantan	1	168	2,600,000
Pulau Pinang ..	3	1,578	12,954,000
Selangor	4	1,924	9,500,000
	71	12,609	\$80,299,554

- (ii) Perbelanjaan-perbelanjaan yang telah dianggarkan bagi projek-projek tersebut telah dinaikkan sejajar dengan kenaikan harga bahan-bahan pembinaan.
- (iii) Kerajaan masih lagi bercadang hendak meneruskan projek-projek perumahan awam dan kerja-kerja mengenai projek-projek perumahan itu telah bermula dan dijangka akan siap dalam tempoh rancangan Malaysia Kedua ini.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi kita telah mendengar butir-butir skim perumahan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri ada diuntukkan di bawah Rancangan Malaysia Yang Kedua. Oleh kerana kenaikan harga bahan-bahan pembinaan dan kekurangan bahan-bahan pembinaan, adakah Kerajaan dan Kementerian membuat satu penyiasatan dan pengkajian, bagaimana kenaikan harga bahan-bahan pembinaan dan kekurangan akan mempengaruhi program perumahan ini bahawa semua skim itu akan ditunaikan dan dihabiskan dalam tempoh Rancangan Malaysia Yang Kedua, atau barangkali oleh

kerana kenaikan dan kekurangan bahan-bahan pembinaan banyak skim tidak boleh dihabiskan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, seberapa yang boleh Kerajaan berikhtiar hendak menyelesaikan atau menghabiskan rancangan-rancangan yang dijalankan itu.

Berkenaan dengan langkah-langkah cuba menurunkan harga bahan-bahan pembinaan ini, saya berharap Ahli Yang Berhormat itu membaca suratkhbar ataupun mendengar siaran radio dan talivisyen, kerana dari semasa ke semasa langkah ini dijalankan, samada melalui Kementerian Perdagangan dan Perindustrian ataupun melalui Kementerian Kewangan, yakni melalui cukai-cukai yang dikenakan ataupun dikurangkan. Saya harap Ahli Yang Berhormat itu bila mendengar ataupun membaca hendaklah mengamati-amatilah berita-berita itu.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat Timbalan Menteri tidak menjawab soalan saya. Saya bertanya adakah satu pengkajian to what extent schemes perumahan akan diinfluenced oleh

Tuan Yang di-Pertua: Nanti dahulu! Kalau bertanya satu-satu, boleh dapat jawab yang tepat. Kalau tanya banyak-banyak, mana dia tahu yang mana hendak dijawab.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan saya ialah bagaimana skim perumahan murah Kerajaan akan dipengaruhi oleh kenaikan harga bahan-bahan pembinaan dan kekurangan. (*Dengan izin*) To what extent the rise in the cost of building materials and the shortage will affect the completion of these schemes—and whether there has been such a study?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan pengkajian cost pembinaan pembangunan perumahan ini, pihak Kerajaan memang sedang mengkaji perkara ini, dan pada sebahagian yang telah saya jawab dalam soal yang kedua, cuma Ahli Yang Berhormat itu tidak faham sahaja.

Tuan Lim Kit Siang: Kita dengar ada satu pengkajian, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi jaminan kepada

Dewan ini bahawa semua skim yang disebutkan oleh Timbalan Menteri tadi akan dihabiskan dalam masa Rancangan Malaysia Yang Kedua pada tahun 1975?

Tuan Yang di-Pertua: Itu dia sudah jawab tadi.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Ahli Yang Berhormat itu sendiri pun tidak boleh jamin yang dia akan duduk dalam Dewan ini selepas pilihanraya yang akan datang. Jadi bagaimanakah Kerajaan ini hendak memberikan jaminan untuk semua rancangan ini mesti siap pada akhir Rancangan Malaysia Yang Kedua, sebab perkara-perkara lain banyak. Selain daripada masalah bahan-bahan binaan kita ada menempuh masalah kekurangan orang-orang technical dan professional. Masalah binaan dapat kita ikhtiarkan seberapa cepat dengan berbagai-bagai cara, tetapi hendak mencari orang-orang professional dan technical ini memanglah sangat payah dan tidak dapat kita hasilkan dalam sebulan atau dua bulan ataupun setahun. Ini juga merupakan masalah dalam usaha Kerajaan hendak melaksanakan rancangan-rancangan perumahan, terutama sekali masalah-masalah ini dihadapi oleh Kerajaan-kerajaan Negeri yang melaksanakan rancangan ini.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, itu ialah soalan saya dan kita baru dapat satu pegakuan (confession) daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa skim perumahan ini tidak boleh dijamin akan dihabiskan dalam Rancangan Malaysia Yang Kedua, dan jikalau semua skim perumahan ini tidak boleh dijamin akan dihabiskan dalam Rancangan Malaysia Yang Kedua, apa gunanya ada Low-cost Housing Programmes dalam Rancangan Malaysia Kedua? Itu yang saya hendak tanya.

Tan Sri Syed Jaafar bin Hasan Albar: Tuan Yang di-Pertua, dia buat argument atau pertanyaan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, pihak Kerajaan sebagaimana yang telah saya katakan tadi adalah berikhtiar untuk menghabiskan rancangan-rancangan perumahan awam itu apabila selesai Rancangan Malaysia Yang Kedua supaya dapat, seberapa yang boleh. Tetapi seperti saya

katakan tadi, rancangan ini adalah matlamat ataupun target, tidak ada siapa yang boleh memberikan jaminan hanya Tuhan sahaja yang boleh memberi jaminan, kalau Ahli Yang Berhormat percaya kepada Tuhan.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, itu menunjukkan pelan itu pelan kertas—paper plan.

Tuan Yang di-Pertua: Ini bukan tempat bertengkar, apa soalnya?

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan lagi, oleh kerana kenaikan harga bahan-bahan pembinaan, sebab itu orang miskin, orang pekerja tidak mampu mempunyai atau membeli

Tuan Yang di-Pertua: Apa soalnya? Jangan cerita panjang-panjang dahulu, tumpukan kepada soalan.

Tuan Lim Kit Siang: Bolehkah Yang Berhormat Menteri berkata samada Kementerian akan lancar satu rancangan lebih besar dan lebih cepat untuk membina lebih banyak rumah-rumah murah oleh kerana kenaikan harga bahan-bahan pembinaan dan kekurangan sudah menimbulkan satu keadaan di mana orang-orang miskin, orang-orang pihak pekerja tidak mampu mempunyai dan membeli rumah?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, dalam masa dia berbelit-belit macam ular itu tidak ada soalnya.

KRISIS M.C.A.—SIARAN AKHBAR

2. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (i) samada beliau sedar bahawa semasa krisis M.C.A. baru-baru ini segala berita berkaitan dengan krisis itu telah tidak disiarkan oleh akhbar-akhbar tempatan di Malaysia Barat selepas 8hb Jun, 1973; jika ya, samada Kementerian beliau telah mengarahkan semua akhbar-akhbar supaya jangan menyiarkan apa-apa berita berkaitan dengan-nya; dan
- (ii) mengapa arahan tersebut telah dikeluarkan.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, bagi soalan yang pertama jawapannya, ya.

Bagi soalan yang kedua jawapannya, arahan tersebut telah dikeluarkan dengan menggunakan “discretion” oleh Yang Berhormat Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri.

Tuan V. Veerappen: Soalan tambahan, discretion itu mesti digunakan atas sebab-sebab yang mustahak, bolehkah Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini atas apa sebab discretion ini digunakan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sebabnya ialah untuk menjaga ketenteraman, keamanan dan keselamatan.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, adakah ketenteraman ini memanggil semua ketua-ketua suratkhbar dan memberi amaran, kalau ada penerangan Dr Lim Keng Yaik, Kerajaan tidak akan beri lesen kepada suratkhbar, adakah benar atau tidak?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-pertua, itu soalan lain.

Tuan Lim Kit Siang: Yang saya tahu bila akhbar-akhbar diberi amaran mengharamkan semua berita-berita mengenai krisis MCA, semua editors diberi amaran, jikalau ada mengeluarkan berita itu, mungkin blood bath akan berlaku—adakah benar atau tidak?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, itu kata Ahli Yang Berhormat daripada hadapan sana, bukan kata saya.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Kerajaan memberi jaminan berkenaan freedom of the press, atau ucapan-ucapan Ahli Pembangkang tidak boleh keluar dalam suratkhbar, kalau ada mengamalkan demokrasi berilah jaminan dalam Dewan ini yang Kerajaan mengamalkan demokasi.

Tuan Yang di-Pertua: Apa soalnya?

Tuan V. David: (*Dengan izin*) Sir, I would like the Minister to give a categorical assurance to this House that the freedom of the Press will be safeguarded and there would not be any undue pressure on the Press for publishing anything that is against the views

or policy of the Government. Sir, it is time that we sought this type of assurance because

Tuan Yang di-Pertua: You may put it in the form of a question.

Tuan V. David: Yes. I would like the Minister to give an assurance to this House that there would not be any curb on the Press in publishing anything that is said against the Government.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, kalau tidak ada freedom of the Press, ucapan-ucapan Ahli Yang Berhormat itu takkan pernah keluar dalam suratkhbar.

Tuan V. David: Sir, the question is very simple. Either the Government is prepared to give an assurance or the Government says we are going to go against all freedom of the Press and we are just going to stick on what we believe and the Press will be told what to publish and what not to publish. Sir, not only I would like to have a categorical assurance in this House but the people outside this House are also anxious to have this assurance on the manner in which the Government is conducting itself. We need an assurance in this House—either the Government is for the freedom of the Press or it is not for the freedom of the Press.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sebabnya ialah Kerajaan Perikatan dan Campuran ini dipilih oleh sebab kita diundi tiap-tiap kali pilihanraya dan memerintah negara ini. Yang anxious itu cuma dia seorang. Freedom of the press ini memanglah kita akui dan kita junjung serta kita amalkan, sekadarkan freedom of the press ini hendaklah sesuai dengan negara kita; sesuai dengan kepentingan ketenteraman awam, undang-undang dan sebagainya. Kita tak dapat membiarkan freedom untuk anarchy, sebagaimana saya fikir yang dimaksudkan di dalam hati Ahli Yang Berhormat itu. Itu kita tak dapat benarkan; freedom sehingga menimbulkan anarchy dan lawlessness itu kita tak dapat benarkan.

Tuan V. David: (*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, I do not know when the Deputy Minister became a doctor to examine what is in another man's heart, but I think he has got improper motives in his heart. That is

why he is making the accusation. It is not the concern of one individual; it is the concern of everyone in this country, and also this House, that there must be complete freedom of the Press. The M.C.A. crisis is limited to a particular group and how can this become a serious affair? Sir, we want the Minister to tell this House that he has not given any warning to the Press in publishing articles pertaining to the ex-Minister; we want to know whether such a warning has been given or not by the Minister.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, it is not for the Honourable Member to tell the Government what to do and what not to do. We as the Government know what to do and we know what is in the best interest of this country.

Tuan V. David: Sir, if this is so, then there is no need for Parliament and there is no need for us to sit in this House.

Tuan Yang di-Pertua: I cannot allow such arguments; I can only allow questions and answers.

Tuan Loh Jee Mee: Soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini samada kebebasan akhbar atau freedom of the press wujud lagi di negara kita memandangkan news blackout yang telah berlaku terhadap krisis M.C.A., dan bukannya benar yang tindakan Menteri tidak menasabah langsung dan uncalled for kerana akhbar-akhbar sudah tertakluk kepada syarat-syarat membaharui lesen mereka tiap-tiap tahun.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Saya sudah jawab perkara itu tadi, Tuan Yang di-Pertua, tetapi Ahli Yang Berhormat itu tidur.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Nanti dulu! Seorang-seorang bercakap.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bertanya iaitu saya juga cinta kepada freedom of the press. Saya hendak bertanya kepada Menteri yang bertanggungjawab adakah baik freedom of the press itu ditahan atau pun dilepaskan sewenang-wenangnya berkaitan dengan racial di negeri ini. Jika misalnya hendakkan

freedom of the press bagaimana kehendak Parti Pembangkang mungkin akan terjadi 13 Mei lagi sekali?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya sudah kata tadi freedom of the press atau kebebasan persuratkhabaran adalah wujud di dalam negara ini, tetapi kalau yang dimaksudkan freedom of the press ialah freedom secara anarchy, secara lawless itu kita tak dapat membenarkan di dalam negara ini. Sebab di dalam negeri ini pihak Kerajaan mempunyai tanggungjawab untuk menjaga keamanan dan ketenteraman dalam negara ini. Jadi freedom of the Press ini adalah dijalankan, tetapi adalah sesuai dengan keperluan ataupun kepentingan keamanan, ketenteraman dan sesuai dengan keadaan negara kita.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Tuan Yang di-Pertua, saya suka Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menegaskan:

- (i) Tidakkah freedom of the Press ini tercatit dan terjamin dalam Perlembagaan?

Tuan Yang di-Pertua: Ini minta menegas-menegaskan, saya pun hairan, sebab ini masa soal-jawab. Apa soalnya, walaupun pihak sebelah sini yang bertanya.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Soalnya begini: Saya minta Timbalan Menteri menyatakan bahawa:

- (i) Tidakkah freedom of the Press ini dijamin dan ada termaktub di dalam Perlembagaan negara kita?
- (ii) Adakah Timbalan Menteri itu bersetuju bahawa freedom of the Press yang di-amalkan di dalam negara kita ini adalah lebih bebas daripada di mana-mana negara jiran Malaysia ini dan negara-negara dalam South-East Asia?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, freedom of the Press ini adalah dijamin di dalam Perlembagaan kita dan kita amalkan. Yang keduanya, freedom of the Press di dalam negara kita ini adalah termasuk di dalam jumlah freedom of the Press yang paling luas sekali di dalam dunia ini.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua . . .

Tuan Yang di-Pertua: Saya hendak dengar soalan, kalau tak boleh buat soalan, duduk!

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Oleh kerana apabila Setiausaha, Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri mengarahkan semua akhbar mengharamkan berita-berita mengenai krisis M.C.A. Kerajaan mengatakan itu ialah untuk national interest atau kepentingan kebangsaan, Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan kepada Dewan ini apakah erti national interest yang berkaitan dalam krisis M.C.A. ini, kerana jika beliau tidak boleh menerangkan apa erti national interest yang berkaitan itu ialah ada berbau "Watergate Scandle" di Amerika Syarikat di mana pihak pemerintah menyalahkan kuasa dan tindakan jenayahpun dilakukan untuk party interest.

Tuan Yang di-Pertua: Boleh Jawabkan? Kalau tak boleh, tak apa.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Kalau Ahli Yang Berhormat itu hendak tahu erti national interest, saya syorkan Ahli Yang Berhormat itu bukalah kamus.

Tuan Lim Kit Siang: Barangkali pihak Kementerian tak faham erti national interest—Alliance interest disamakan dengan national interest.

Tuan Yang di-Pertua: Soal sahaja. Kalau dia tak mahu jawab, diam saja dan dia ada hak boleh tidak menjawab, tetapi tiap kali saya perhatikan mesti hendak dijawab, tidak ada mesti di sini, kalau tak mahu jawab pun boleh.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan . .

Tuan Yang di-Pertua: Lain orang pula!

Tuan V. David: Saya ada satu soalan hendak bertanya Timbalan Menteri iaitu mengapakah keluaran *Far Eastern Economic Review* tidak dibenarkan masuk ke negara kita? Saya dengar disebabkan ada satu muka berita berkenaan krisis M.C.A. Adakah itu benar, atau ada sebab-sebab lain sehingga tidak dibenarkan *Far Eastern Economic Review* masuk ke negara kita?

Tuan Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin memberi sedikit penjelasan. Ahli Yang Berhormat dari Dato Kramat ingin sangat mengetahui perkara yang berlaku dalam M.C.A. Jadi saya ingin beritahu kepada Ahli Yang Berhormat dari Dato

Kramat, M.C.A. akan tetap tidak terima Ahli dari Dato Kramat masuk M.C.A. Kita tidak terima (*Disampuk*).

Tuan Loh Jee Mee: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bukankah krisis M.C.A. itu ada news value?

Tuan Yang di-Pertua: Ada news value, saya boleh jawab, memang ada news value. (*Ketawa*)

Tuan Lim Kit Siang: Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri itu memberitahu kepada Dewan ini kenapa berita-berita mengenai M.C.A. crisis diharamkan, tetapi berita-berita mengenai M.I.C. crisis tidak diharamkan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Itu pertimbangan Kerajaan untuk kepentingan negara dan ketenteraman awam. Ini terpulanglah kepada Kerajaan menentukan sampai setakat mana sehinggalah menimbulkan kerosakan kepentingan awam ataupun ketenteraman awam.

Tuan Yang di-Pertua: Itu jawapnya.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, adakah bererti bahawa krisis M.I.C. itu tidak penting kepada Perikatan?

Tuan Yang di-Pertua: Dia sudah jawab tadi. Apabila dia jawab berkenaan dengan ketenteraman awam, tidak boleh lagi dibincangkan sebab ketenteraman awam itu kepunyaan dan pengetahuan penuh oleh parti sebelah sini.

Tan Sri V. Manickavasagam: Tuan Yang di-Pertua; tidak ada apa-apa problem sekarang dalam M.I.C., tak usahlah parti Pembangkang try to create something out of nothing.

Tuan V. David: Mengapakah Kerajaan tidak melepaskan satu issue *Far Eastern Economic Review* dalam negara kita, tolong bagi keterangan.

Tuan Yang di-Pertua: Itu malang. Saya sendiri susah hati, kalau tidak dijawab, tetapi tidak boleh dipaksa mesti dijawab.

Tuan Goh Hock Guan: Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Ini soalan mana? Adakah soalan itu juga? Pergi kepada soalan lain sahaja.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan lain.

Tuan Yang di-Pertua: Kalau soalan lain, saya jemput Ahli itu mengemukakan soalnya.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan tambahan. Bolehkah Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri memberitahu benarkah atau tidak orang-orang yang menulis karangan dalam *Far Eastern Economic Review* berkenaan dengan krisis M.C.A. sekarang telah dilarang dalam tiap-tiap press conference yang diberikan oleh Kerajaan Persekutuan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, soal *Far Eastern Economic Review* itu soal lain daripada soalan ini.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan tambahan. Tetapi kita bincangkan sekarang ini ialah krisis M.C.A., dan journalist yang telah menulis dalam karangan itu. Karangannya itu adalah berkaitan dengan krisis M.C.A., dengan yang demikian, sekarang dia sudah dapat ostracized dan boycotted, adakah betul atau tidak?

Tuan Yang di-Pertua: Saya sudah terangkan tadi, soalan itu soalan lain. Saya bersetuju, dengan sebab itu saya diam.

VISA—KELAMBATAN PENGELUARAN

3. Tuan V. Veerappen (*di bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri:

- (a) samada beliau sedar tentang kelambatan mengeluarkan visa dan dengan yang demikian telah menyekat pelawat-pelawat datang ke Malaysia; dan
- (b) adakah beliau sedar bahawa pelawat-pelawat dari Hong Kong terutamanya mengatakan bahawa mereka terpaksa menunggu sehingga dua bulan lamanya untuk mendapatkan sebuah visa, dan jika ya, apakah langkah-langkah yang akan diambil oleh Kementerian beliau untuk mempercepatkan pengeluaran visa.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Kenyataan tentang kelambatan pengeluaran visa yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Batu itu tidak benar.
- (b) Pelawat-pelawat dari Hong Kong yang memegang Paspot British tidak diperlukan mendapat visa bagi kemasukan ke negeri ini. Sungutan itu tidaklah berbangkit. Bagi mereka yang lain, tidak ada kelewatan berlaku jika mereka hendak melawat Malaysia selama tidak lebih dari 7 hari, kerana peraturan telah dibuat bagi Suruhanjaya Malaysia di Hong Kong mengeluarkan visa serta-merta apabila dipohon. Permohonan daripada pemegang-pemegang Certificate of Identity Hong Kong perlu dirujuk dahulu kepada Ibu-pejabat Imigresen Malaysia untuk siasatan yang teliti untuk keselamatan negara. Jika sesuatu perkara terjadi adalah sukar mengusir mereka kerana mereka tidak ada negeri. Memproses satu-satu permohonan yang seperti ini adalah mengambil masa sehingga lima minggu atas sebab-sebab perhubungan dan penyiasatan.

Tuan V. Veerappen: Adakah Menteri itu sedar, iaitu apabila satu-satu pelawat dari Hong Kong melawat ke negeri kita ini, dia mesti ada seorang penjamin di negeri kita sendiri. Ini memberi kesusahan kepada orang di sana. Bolehkah Kementerian ini menimbangkan perkara ini dan kalau mahu ada seorang penjamin, ambillah orang dari Hong Kong sendiri?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, bagi siapa, saya pun tidak faham. Dari Hong Kong itu ada banyak jenis. Pertama sekali orang yang memegang British Passport ertinya rakyat tanah jajahan Inggeris di Hong Kong. Yang keduanya, bagi orang-orang warganegara asing dari Hong Kong yakni yang memegang Passport International negara-negara asing. Yang ketiganya, bagi orang yang tidak ada negeri yang duduk di Hong Kong, jadi saya pun tidak boleh hendak jawab apa yang dia kata.

Tuan V. Veerappen: Tuan Yang di-Pertua, adakah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri meminta orang-orang dari Hong Kong mahu ada jaminan dari orang-orang di Malaysia, adakah betul atau tidak?

Tuan Yang di-Pertua: Dia minta kepada siapa, minta kepada orang yang memegang paspot macam mana?

Tuan V. Veerappen: Orang-orang yang ada Certificate of Identity, adakah orang-orang itu mesti ada seorang penjamin di negeri kita sendiri?

HUTANG NEGARA

4. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (i) jumlah cadangan wang asing yang dimiliki oleh Malaysia pada 1-6-1973;
- (ii) jumlah hutang negara dengan memberi angka-angka untuk kedua-dua hutang luar negeri dari hutang dalam negeri pada 1-6-1973;
- (iii) jumlah wang yang telah dibayar se-bagi faedah bagi hutang-hutang tersebut dalam tahun 1972 dan jumlah wang yang hendak dibayar sebagai faedah dalam tahun 1973;
- (iv) peratus hasil negara yang telah digunakan untuk membayar faedah bagi hutang negara dalam tahun 1972; dan
- (v) jumlah wang yang telah diperolehi oleh milikan wang asing kita dalam tahun 1972.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin): Tuan Yang di-Pertua, maklumat yang diminta boleh didapati dari Anggaran Hasil dan Perbelanjaan Persekutuan yang dikemukakan di dalam Dewan ini tahun lepas.

CUKAI JUALAN—TURUN NAIK HARGA

5. Tuan Andrew Mara anak **Walter Unjah** minta Menteri Kewangan menyatakan samada benar cukai jualan telah mempengaruhi turun-naik harga barang-barang keperluan di Malaysia dan apakah langkah-langkah yang sedang diambil untuk menentukan supaya turun-naik harga ini tidak terus menjulang ke atas.

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang di-pertua, saya telah memberi jawapan yang lengkap semasa perbahasan atas Titah Diraja pada bulan April kepada soalan yang sama yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Tanjong. Saya tiada apa-apa lagi yang hendak menambah kepada jawapan tersebut.

Tuan Hor Cheok Foon: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan.

Tuan Yang di-Pertua: Adakah salinan jawapan yang dibagikan dahulu itu?

Tuan Hor Cheok Foon: Tidak ada.

Tuan Yang di-Pertua: Kalau tidak ada, tidak usah.

K.W.S.P. (E.P.F.)—PENCARUM

6. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau akan menimbang membenarkan pencarum-pencarum Kumpulanwang Simpanan Pekerja yang telah mencapai umur 45 tahun mengeluarkan dua-per-tiga daripada caruman mereka itu bagi membeli harta benda ataupun menanam modal dalam perniagaan yang berfaedah dengan tidak perlu meminjam dari Bank, peminjam-peminjam wang ataupun Institusi-institusi kewangan yang mengenakan kadar bunga yang tinggi, dan jika tidak, mengapa.

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini telah berulang kali ditanya di Dewan ini dan tiada apa-apa yang hendak ditambah kepada jawapan-jawapan yang saya telah beri dahulu.

UBAT PERSENDIRIAN—JUALAN

7. Tuan V. Veerappen minta Menteri Kesihatan menyatakan samada beliau sedar bahawa pesakit-pesakit di hospital-hospital Kerajaan selalu diminta membeli ubat dari penjual-penjual ubat persendirian yang tidak dapat membekalkannya pada hari-hari kelepasan am dan ini telah menyebabkan beberapa kematian yang tidak dapat dielakkan, dan jika ia, samada beliau akan mengambil langkah-langkah untuk menentukan supaya ubat-ubat mustahak ini disimpan di semua hospital walaupun harganya mahal.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Tuan Yang di-Pertua, tidak ada kebenaran di atas tuduhan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan. Ubat-ubat dadah yang penting dan mustahak adalah disimpan dalam semua hospital walaupun harganya mahal.

PUSAT KESIHATAN DI DAERAH BARAM

8. Tuan Luhut Wan: minta Menteri Kesihatan menimbang menambahkan bilangan dispensari-dispensari bergerak di sungai-sungai di Daerah Baram di mana banyak bumiputra tinggal di tebing-tebingnya.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, Dua buah pusat kesihatan kecil dan sebuah kelinik terapong telah diluluskan di bawah Rancangan Malaysia Kedua bagi Daerah Baram. Sebuah pusat kesihatan kecil di Long Teru dan sebuah kelinik terapong di Marudi telah mula berkhidmat. Sebuah lagi pusat kesihatan kecil di Bareo pada masa ini sedang di dalam pembinaan.

Kemudahan-kemudahan perubatan dan kesihatan yang berikut ini telah sedia ada sebelum tahun 1971:

- (1) Sebuah Hospital Daerah di Marudi.
- (2) Sebuah Dispensari tak bergerak di Long Lama.
- (3) Sebuah Dispensari bergerak di Marudi.
- (4) 7 buah Dispensari kecil—masing-masing adalah di Long Sobeng, Long Ta'an, Leo Matu, Long Tellang, Long Belong, Ramudu dan Long Seridan.

Selain daripada itu satu perkhidmatan "Flying Doctor" akan diperkenalkan tahun ini untuk memberi khidmat kepada kawasan-kawasan pedalaman di Baram. Dispensari-dispensari bergerak di Sungai-sungai tidak akan dapat menyelesaikan masalah-masalah dengan sepenuhnya dalam menyediakan rawatan perubatan dan kesihatan di kawasan Baram, oleh kerana dalam masa musim kemarau dan "Landas" kebanyakan dari sungai-sungai itu tidak boleh dilalui. Di dalam ulang kaji pertengahan tahun Kementerian saya telah mencadangkan sebuah yunit kecil Pusat Kesihatan Kecil bergelar Pusat Kesihatan Masyarakat bagi memenuhi keperluan sebilangan kecil penduduk-penduduk yang bertaburan di Sarawak termasuk Baram. Sekiranya diluluskan beberapa buah pusat-pusat ini akan dibina di kawasan-kawasan di mana pemusatan penduduk-penduduknya adalah kurang daripada 2,000 orang.

DOKTOR DI SEMPORNA/LAHAD DATU—TAMBAHAN

9. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah minta Menteri Kesihatan menyatakan bilakah doktor-doktor tambahan akan dihantar ke daerah-daerah Semporna dan Lahad Datu sebagaimana yang diakui oleh beliau dalam satu jawapan bertulis dalam mesyuarat Parlimen Ketiga, Penggal Kedua.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, seorang doktor tambahan akan dihantar ke daerah-daerah Semporna dan Lahad Datu apabila kedudukan doktor-doktor di negeri Sabah bertambah baik. Kementerian Kesihatan pada masa ini sedang mencari calon-calon yang sesuai untuk dipinjamkan ke Sabah dari Semenanjung Malaysia.

PERTUBUHAN BELIA

10. Pengarah Rahun anak Debak minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan samada benar atau tidak adalah menjadi dasar Kerajaan meminta Pertubuhan Belia dibubarkan sebelum memasuki mana-mana Pertubuhan Belia yang dianjurkan oleh Kerajaan, sebagaimana yang berlaku di Sarawak apabila Kelab Belia Bidayuh di Kuching telah terlebih dahulu dibubarkan bila ia memasuki SABERKAS, Pertubuhan Belia Negeri di Sarawak.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Tuan Mokhtar bin Haji Hashim): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan tidak pernah menganjurkan sebarang pertubuhan belia dan tidaklah menjadi dasar Kerajaan meminta sebarang pertubuhan belia dibubarkan untuk memasuki mana-mana pertubuhan belia yang dianjurkan oleh Kerajaan, kerana perkara itu tidak pernah wujud.

LEMBAGA KEMAJUAN PERTANIAN MUDA—KAKITANGAN

11. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan

- (a) adakah beliau sedar bahawa dengan sebab kekurangan kakitangan yang mahir rancangan menyalurkan air ke seluruh kawasan Perairan Muda belum dapat diselesaikan dan jika sedar bilakah kekurangan ini dapat di atasi, dan

- (b) adakah benar sebuah kertas kerja berhubung dengan penyaluran air ke tempat-tempat yang tinggi telah disampaikan oleh MADA kepada pihak Perancang Ekonomi di Jabatan Perdana Menteri dan jika benar apakah hasil kertas kerja itu.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Kementerian ini sedar bahawa Lembaga Kemajuan Pertanian Muda pada masa sekarang masih kekurangan kakitangan yang mahir. Walaubagaimanapun, kekurangan itu tidak menghalang kemajuan rancangan yang tersebut. Perlaksanaan Rancangan Perairan Muda adalah berjalan dengan memuaskan.
- (b) Kertas kerja yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu masih lagi di dalam pertimbangan Kerajaan.

KERETA KABEL DI BUKIT NANAS

12. Tuan V. David bertanya kepada Menteri Perdagangan dan Perindustrian mengapa kerja-kerja ke atas Kereta Kabel di Bukit Nanas telah diberhentikan, dan samada benar bahawa kontraktornya telah menghilangkan diri, jika jawapannya ya, sila nyatakan kerugian yang telah dialami oleh Kerajaan dalam projek ini.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang di-Pertua, kerja-kerja menyiapkan Sistem Kereta Kabel di Bukit Nanas telah diberhentikan sementara dan pembukaannya ditundakan kerana beberapa kerja tambahan untuk mengadakan alat-alat keselamatan perlu dijalankan supaya menjamin keselamatan pelawat-pelawat.

Kontraktor awam tersebut tidak menghilangkan diri, tetapi beliau gagal menyiapkan projek itu dalam tempoh yang ditentukan, sungguhpun beliau telah diberi masa tambahan sebanyak dua kali. Selain daripada itu, kontraktor tersebut juga mengalami masalah kewangan hingga menyebabkan pembubaran syarikatnya. Seorang kontraktor baru telahpun dilantik dan telah memulakan kerja di kawasan tersebut.

Kerajaan tidaklah mengalami apa-apa kerugian dari segi kewangan kerana pembayaran hanya dilakukan mengikut kemajuan kerja projek yang dilaksanakan. Oleh yang demikian, pembayaran tidak dibuat terhadap kerja yang belum selesai.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Timbalan Menteri yang berkenaan memberitahu bilakah projek ini boleh diselesaikan?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di-Pertua, mengikut anggaran kontrek yang diberikan kepada kontrektor yang baharu itu adalah dijangkakan bahawa rancangan ini akan dapat diselesaikan pada permulaan tahun hadapan—barring unforeseen circumstances.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Apakah langkah-langkah yang Kerajaan hendak mengambil untuk menjamin keselamatan projek ini oleh sebab kita bimbang jikalau orang yang menaiki kereta kabel ini, takut tali kabel itu putus. Bolehkah Kerajaan menjamin keselamatan orang ramai?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di-Pertua, kalau Ahli Yang Berhormat itu mendengar jawapan saya pada perenggan pertama tadi tentulah beliau sedar bahawa langkah-langkah ini telahpun diambil.

GETAH—TANAMAN SECARA ESTET

13. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan langkah-langkah yang sedang dijalankan untuk menggalakkan penanaman getah mengikut dasar keluasan estet di Sarawak.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Tuan Yang di-Pertua, sebelum Malaysia, oleh sebab penanam getah secara estet bergantung kepada kemampuan dan sikap pihak swasta, maka Sarawak hanya mempunyai dua estet sahaja, iaitu Dahan Estate dan Semarahan Estate. Kedua-duanya sangat kecil jika dibandingkan dengan besarnya estet-estet di Malaysia Barat ini. Selepas Malaysia, sungguhpun pihak swasta tidak mahu menanam modal untuk membukakan estet, Kerajaan cuba hendak menggalakkan petani-petani bertanam secara berkelompok menerusi rancangan yang dinamakan Sekim "B". Jumlah Sekim "B"

ini ialah 13,667 ekar. Nampaknya kejayaan dan sambutan kepada rancangan Sekim "B" ini tidak begitu baik kalau dibandingkan dengan penanaman lada. Dari itu mulai pada tahun 1973, rancangan penanaman getah di Sarawak tidak lagi dijalankan dan usaha-usaha ditumpukan kepada mempelbagaikan kegiatan pertanian kita termasuk menternak sapi.

BLUEPRINT PENDUDUK KAMPUNG BARU

14. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan samada satu rancangan blueprint telah diadakan untuk mempertingkatkan kehidupan 900,000 penduduk kampung-kampung baru di negara ini.

Menteri Tugas-tugas Khas (Tuan Lee San Choon): Tuan Yang di-Pertua, pada 15hb Ogos, 1972 di masa soal-jawab di Dewan ini Ahli Yang Berhormat dari kawasan Bandar Melaka dalam satu soalan tambahan telah bertanya samada Menteri Tugas-tugas Khas menyediakan satu Master Plan atau blueprint bagi kampung-kampung baharu. Pertanyaan ini telah dijawab oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri dan dengan sebab itu saya tidak fikir mustahak soalan ini dijawab lagi.

Tuan Lim Kit Siang: Adakah bererti daripada jawapan itu ialah tidak ubah dasar-dasar pihak Yang Berhormat Menteri yang bertanggungjawab tentang hal ehwal kampung-kampung baharu, tidak mahu dan tidak bertujuan membuat satu blueprint untuk penduduk-penduduk di kampung-kampung baharu?

Tuan Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah menjawab soalan ini, tak payahlah saya menjawab sekali lagi. Apa ertinya Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka hendak beri itu terserahlah kepada Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka sendiri.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, barangkali Yang Berhormat Menteri salah faham tentang soalan saya. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjawab—bukan tanggungjawab Menteri Tugas-tugas Khas untuk membuat satu Blueprint untuk

kampung-kampung baharu, tetapi bekas Menteri Tugas-tugas Khas ada bercakap, dia mahu membuat satu blueprint barangkali ada perubahan dasar-dasar Kerajaan. Dan soalan saya ialah semenjak Yang Berhormat Menteri menjadi Menteri yang bertugas terhadap kampung-kampung baharu, adakah perubahan dasar itu untuk membuat satu blueprint untuk penduduk-penduduk di kampung-kampung baharu dan jikalau tidak, bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu Dewan ini apa faedah-faedah yang akan didapati oleh penduduk-penduduk kampung-kampung baharu di bawah Rancangan Malaysia Kedua?

Tuan Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak bertanggungjawab kepada bekas Menteri Tugas-tugas Khas, saya bertanggungjawab kepada Perdana Menteri dan Perdana Menteri pun telah memberi kenyataan atas perkara ini, terimalah kenyataan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Tuan Lim Kit Siang: Dengan tidak ada satu blueprint untuk penduduk-penduduk kampung baharu, bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu Dewan ini bagaimana dia akan menjalankan tugas-tugasnya untuk membantu penduduk dalam kampung-kampung baharu—dan tidak mahu satu blueprint pun?

Tuan Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, itu sebenarnya bukan soalan tambahan. Saya fikir patut juga saya komen, iaitu saya lebih tahu daripada Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka berkenaan dengan apakah tindakan yang akan diambil terhadap kampung-kampung baharu.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Jika beliau lebih tahu itu satu perkara yang tidak berguna, jikalau dia tak ada niat (will) untuk membantu new villages.

Tuan Yang di-Pertua: Apa soalnya?

Tuan Lim Kit Siang: Soalnya ialah bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu kepada Dewan ini, adakah dalam masa hadapan apa rancangan-rancangan Kementeriannya akan menjalankan atau tidak ada rancangan-rancangan semacam bekas Menteri—semua adalah propaganda sahaja—bohong!

Tuan Yang di-Pertua: Jadi, soalan tambahannya apa? Itu satu kenyataan—dia bohong. Saya hendak dengar soalan tambahan dari Ahli Yang Berhormat.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahannya, bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu Dewan ini apakah pelan yang konkrit untuk membantu penduduk-penduduk di kampung-kampung baru, atau tidak ada pelan, semua kosong—propaganda sahaja?

Tuan Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya minta Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka tarik balik perkataan “bohong” itu dan juga apa faedah penduduk-penduduk dalam kampung baru akan dapat, tanyalah kepada penduduk-penduduk kampung baru sendiri. Saya tidak bertanggungjawab kepada Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka.

Tuan Lim Kit Siang: Betul, Tuan Yang di-Pertua, tetapi dia bertanggungjawab kepada Parlimen ini.

Tuan Yang di-Pertua: Dengar! Ini bukan menjawab—pergi mari, pergi mari. Mesti soalnya tertentu dan soalnya tidak ada lagi, duduk diam-diam!

Tuan Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menerangkan sedikit sahaja bahawa betul saya bertanggungjawab kepada Parlimen tetapi saya cuma bertanggungjawab kepada Oposisi yang bertanggungjawab. Oposisi yang tak bertanggungjawab, saya tidak mahu jawab.

Tuan Lim Kit Siang: Itu barangkali MCA sendiri tak bersetuju, sebab itu ada krisis dalam MCA (*Ketawa*).

PENGARAH/TIMBALAN PELAJARAN NEGERI-NEGERI

15. Nik Abdul Aziz bin Nik Mat minta Menteri Pelajaran menyatakan nama Ketua-ketua Pegawai Pelajaran Negeri dan Timbalan-timbalan Ketua Pegawai Pelajaran Negeri bagi semua Negeri di Malaysia mengikut pada 31hb Mei, 1973.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran (Tuan Mohamad bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang

1949

12 JULAI 1973

1950

Berhormat, gelaran Ketua Pegawai Pelajaran Negeri telah diubah kepada Pengarah Pelajaran Negeri dan Timbalan Ketua Pegawai Pelajaran Negeri kepada Timbalan Pengarah Pelajaran Negeri.

Nama-nama Pengarah Pelajaran Negeri dan Timbalan Pengarah Pelajaran Negeri pada 31hb Mei, 1973 adalah seperti berikut:

Kedah	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik V. Murugasu
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Mohd. Ali bin Mohamad
Pulau Pinang	..		Pengarah	..	..	..	Encik Yap Hong Kuan
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Hashim bin Mydin
Perak	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Mohd. Ali bin Ibrahim
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik V. Somasundram
Selangor	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Tan Teik Beng
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Idris bin Haji Tain
Negri Sembilan	..		Pengarah	..	..	..	Encik Ong Teng Keong
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Zainal Abidin bin Bahaudin
Melaka	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Ong Poh Kee
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Marmuji bin Koso
Johor	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Ahmad bin Haji Salleh
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Mohd. Khalid bin Mohd. Jamin
Pahang	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Tan Boon Lin
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Annuar bin Ayeob
Trengganu	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Mohd. Ghazali bin Hanafiah
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Mohd. Nawawi bin Mohd. Pait
Kelantan	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Saw Chee Leng
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Salleh bin Md. Akib
Sarawak	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Mohd. Diah bin Haji Nordin
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Poh Sze Juak
Sabah	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Omar bin Mohd. Hashim
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Encik Mohd. Alif bin Arshad
Perlis	..	..	Pengarah	..	..	..	Encik Abdul Razak bin Ator
			Timbalan Pengarah	..	..	..	Tiada.

BAHASA TAMIL DI SEKOLAH JENIS KEBANGSAAN

16. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Pelajaran menyatakan langkah-langkah yang sedang diambil untuk:

- (i) meninggikan taraf pengajaran bahasa Tamil di sekolah-sekolah jenis kebangsaan;
- (ii) meninggikan taraf pengajaran bagi guru-guru sekolah Tamil;
- (iii) membaiki sekolah-sekolah dan bilik-bilik darjah di sekolah-sekolah Tamil di seluruh negara;
- (iv) membaiki keadaan kesihatan dan makanan murid-murid sekolah rendah di ladang-ladang;
- (v) memberi pertimbangan yang serious untuk mengadakan kemudahan-kemudahan pelajaran persiapan sebelum sekolah di ladang-ladang;
- (vi) menentukan supaya murid-murid di Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil) mendapat peluang-peluang yang sama, kalau tidak yang lebih baik, untuk mendapatkan pelajaran sehingga ke Universiti memandang kepada taraf pengajaran yang rendah dan kemudahan-kemudahan yang tidak mencukupi; dan
- (vii) mengambil pelajar-pelajar Tamil yang miskin tetapi pintar masuk ke Kolej-kolej Berasrama yang telah ditubuhkan untuk pelajar-pelajar dari luar bandar.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua,

- (i) & (ii) Masaalah meninggikan taraf pengajaran bahasa Tamil di sekolah-sekolah dan meninggikan taraf pengajaran guru-guru sekolah Tamil ada hubungannya di antara satu dengan lain kerana jika taraf pengajaran bagi guru-guru sekolah Tamil dibaiki, ianya dengan sendiri akan dapat meninggikan taraf pengajaran bahasa Tamil itu sendiri.

Masaalah utama yang dihadapi oleh Kementerian Pelajaran dalam perkara ini ialah ramainya bilangan guru-guru di sekolah Tamil yang bertaraf sementara dan tidak mempunyai kelayakan iktisas. Oleh

yang demikian Kementerian Pelajaran memberi keutamaan untuk melatih guru-guru sementara yang memenuhi syarat-syarat untuk dilatih. Guru-guru yang dilatih itu diajar bukan sahaja bahasa Tamil tetapi juga kaedah mengajar bahasa itu. Selain daripada itu, guru-guru ini diajar juga kaedah mengajar mata-mata pelajaran lain yang pada biasanya diajar di sekolah-sekolah.

Setakat ini seramai 348 orang guru-guru sementara Tamil telah diberi latihan iktisas dan seramai 135 orang lagi sedang dalam latihan.

- (iii) Sekolah-sekolah Tamil terbahagi kepada dua jenis iaitu:

- (a) Sekolah-sekolah yang didirikan atas tapak yang dimiliki oleh Kerajaan Persekutuan.
- (b) Sekolah-sekolah yang didirikan atas tapak persendirian.

Bagi sekolah-sekolah yang di atas tapak yang dimiliki oleh Kerajaan Persekutuan, peruntukan ada disediakan bagi menjalankan kerja-kerja penyelenggaraan. Kerja-kerja penyelenggaraan ini termasuklah membaiki bilik-bilik darjah, Kerja-kerja dikelolakan oleh Jabatan Kerja Raya.

Bagi sekolah-sekolah di atas tapak persendirian, mereka boleh memohon bantuan kepada Kementerian Pelajaran melalui Jabatan-jabatan Pelajaran Negeri. Jumlah bantuan yang telah diberikan kepada sekolah-sekolah jenis ini di antara tahun 1971 dan 1973 ialah sebanyak \$172,015.00 yang melibatkan sebanyak 79 buah sekolah.

- (iv) Perkara memperbaiki keadaan kesihatan mempunyai tiga aspek iaitu aspek layanan kesihatan, aspek keadaan sekeliling dan aspek pelajaran. Berkenaan dengan aspek layanan kesihatan, penuntut-penuntut menerima layanan kesihatan samada daripada tuan-tuan punya ladang sendiri atau daripada pusat-pusat kesihatan luarbandar yang

didirikan oleh Kerajaan. Berkenaan dengan aspek keadaan sekeliling, sebagaimana yang saya sebutkan tadi, bagi sekolah-sekolah di atas tapak yang dimiliki oleh Kerajaan Persekutuan peruntukan ada disediakan bagi menjalankan kerja-kerja penyelenggaraan. Bagi sekolah-sekolah di atas tapak persembirian, bantuan-bantuan diberikan hasil daripada permohonan yang dibuat oleh sekolah-sekolah melalui Jabatan-jabatan Pelajaran negeri. Berkenaan dengan aspek pelajaran pula, pelajaran kesihatan ada diberikan kepada murid-murid sekolah.

Mengenai perkara makanan murid-murid, rancangan makanan tambahan tidak dikelolakan oleh Kementerian Pelajaran tetapi oleh Majlis Pusat Kebajikan Am (Central Welfare Council). Bantuan-bantuan diterima daripada Catholic Relief Services, Amerika Syarikat dan dipertimbangkan untuk sekolah-sekolah yang memohon. Di samping itu pelajaran mengenai nilai pemakanan ada diberikan kepada murid-murid.

- (v) Belum ada langkah-langkah demikian yang sedang diambil.
- (vi) Murid-murid di sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil) sudah sememangnya mendapat peluang-peluang yang sama kerana mengikut sistem pelajaran pada masa ini, murid-murid ada dijamin mendapat tempat di sekolah-sekolah hingga ke Tingkatan III. Selepas daripada Tingkatan III ini, peluang-peluang ada bagi semua penuntut yang berkebolehan untuk meneruskan pelajaran ke Tingkatan menengah atas dan seterusnya ke universiti.
- (vii) Selain daripada Kolej Melayu, Kuala Kangsar, dan Sekolah Tunku Kurshiah, Seremban, sekolah-sekolah berasrama penuh yang lain adalah terbuka kepada semua penuntut-penuntut. Malahan pada ketika ini sudahpun ada penuntut-penuntut bukan bumiputra yang belajar di sekolah-sekolah itu.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Oleh kerana daripada Lapuran Kajian Keciciran (Lapuran Murid) menunjukkan bahawa kadar keciciran adalah lebih tinggi, lebih teruk dari kalangan murid-murid Sekolah Tamil dan kemudahan-kemudahan lain seperti saiz kelas, mutu pelajaran dan lain-lain adalah lebih rendah, lebih teruk untuk murid-murid dalam Sekolah-sekolah Tamil. Bolehkah pihak Kementerian Pelajaran menubuhkan satu Jawatankuasa Kecil Khas untuk mengkaji perkara ini bagi mencari satu formula untuk meninggikan mutu pelajaran dan mengurangkan keciciran murid-murid di sekolah-sekolah Tamil?

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, itu soalan lain.

LALULINTAS DI JALAN IPOH/ PEKELILING/MAXWELL

17. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan menyatakan samada beliau sedar tentang keadaan lalulintas yang berasak-asak serta masaalah banjir yang ujud di Pasar Borong Jalan Ipoh, Kuala Lumpur dan nyatakan apa tindakan yang telah diambil untuk mengatasi masaalah ini.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Datuk Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, kesesakan lalulintas di kawasan Pasar Borong di Bulatan Jalan Ipoh/Jalan Pekeliling/Jalan Maxwell memang disedari oleh Kementerian saya. Kesesakan ini adalah kerana lalulintas telah bertambah dengan banyaknya di kawasan ini. "The Kuala Lumpur Metropolitan Transportation Study Team" dalam pengajiannya mengenai masaalah lalulintas akan juga memperlihatkan persoalan kemungkinan mengurangkan masaalah kesesakan lalulintas di kawasan ini.

Berkenaan dengan banjir yang berlaku sekali-sekala ini adalah disebabkan oleh terampungnya air daripada Sungai Batu. Dalam jawapan saya kepada pertanyaan dalam Dewan ini mengenai banjir pada bulan April yang lalu, saya telah menyatakan bahawa Dewan Bandaraya akan mengambil langkah-langkah segera untuk mengatasi banjir di kawasan Bandaraya dan ini sedang dilakukan. Pada masa ini, Jabatan Parit dan

Taliair sedang menimbangkan satu tindakan yang berkesan untuk mengatasi masalah banjir di Kuala Lumpur.

Tuan Hor Cheok Foon: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bertanya kepada Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan bahawa adakah beliau sedar dalam masa banjir di Pasar Borong di Jalan Ipoh, Kuala Lumpur, perniagaan di sana semuanya berhenti dan orang-orang yang berniaga mengalami kerugian?

Datuk Ong Kee Hui: Tuan Yang di-Pertua, saya sedar. (*Ketawa*)

Tuan Hor Cheok Foon: Apakah langkah untuk memberhentikan situasi itu?

Datuk Ong Kee Hui: Soalan itu telah dijawab, Tuan Yang di-Pertua.

LAWATAN KE TAIWAN/MESIR/ ALGERIA—RANCANGAN

18. Tuan Hashim bin Gera (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan samada beliau akan membuat lawatan ke Taiwan, Mesir dan Algeria untuk mengkaji rancangan-rancangan pemulihan tanah di sana sebelum satu langkah baru diambil untuk memperbaiki rancangan pemulihan tanah di Malaysia.

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini belum ada lagi rancangan untuk saya membuat lawatan ke Negeri-negeri Taiwan, Mesir dan Algeria.

Tuan Hashim bin Gera: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Jika Menteri Kemajuan Tanah itu tidak ada bercadang hendak melawat ke negeri luar untuk kemajuan tanah negeri ini akan dirancang, adakah boleh Menteri Kemajuan Tanah itu membuat satu rancangan tanah kemajuan di negeri sebelah pantai barat ini sebagaimana yang telah dibuatnya semasa beliau menjadi Menteri Besar negeri Kelantan. Ada dua tempat kemajuan tanah yang saya lawati mendapat kemajuan dan mendapat sokongan daripada

Tuan Yang di-Pertua: Saya suka supaya soalan itu ditentukan yang boleh difaham oleh semua. Kalau tidak faham macammana hendak dijawab.

Tuan Hashim bin Gera: Ini saya beri faham, Tuan Yang di-Pertua. Maafkan saya.

Bolehkah Menteri Kemajuan Tanah itu membuat di Negeri sebelah Pantai Barat ini sebagaimana kemajuan tanah yang dibuka oleh Menteri itu semasa beliau menjadi Menteri Besar Kelantan. Di sebelah Pantai Barat ini dua tempat yang sudah saya lawati mendapat kemajuan dan mendapat akuan daripada Bangsa-bangsa Bersatu. Bolehkah dibuat, sementara telahpun Menteri itu sudah menjadi Menteri di Kerajaan Pusat?

Dahulu PAS, hari ini Perikatan,

Baru sahaja memegang jawatan;

Ada kuasa tolong gunakan,

Untuk menolong rakyat jelata di luar bandaran. (*Ketawa*)

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di-Pertua, kalau Ahli Yang Berhormat itu melihat soalan asalnya, dia akan tahu bahawa soalan asal itu ialah untuk mengkaji rancangan-rancangan pemulihan tanah. Saya tidak perlu buat masa ini melawat ke Taiwan, Mesir ataupun Algeria, ataupun mana-mana negeri oleh kerana kita telah sedia ada pakar-pakar yang telahpun mendapat dan membuat kajian di negeri-negeri yang tertentu tentang cara-cara pemulihan tanah.

Soalan yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu ialah soalan membuka tanah baru. Jika beliau berkehendakkan kenyataan, silalah buat soalan yang tertentu kerana itu.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(*Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan Lisan bagi Pertanyaan No. 19 hingga 31 adalah diberi di bawah ini*).

BEKAS PEKERJA LADANG

19. Dr A. Soorian minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian beliau untuk

memberi tanah kepada bekas pekerja-pekerja ladang supaya membolehkan mereka menyara hidup mereka.

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Rancangan-rancangan secara langsung yang dikhaskan semata-mata untuk bekas pekerja-pekerja ladang belum lagi ada. Walaubagaimanapun mereka adalah bebas untuk memohon menyertai rancangan-rancangan yang dibuka oleh Kerajaan dari masa ke semasa, sama seperti golongan-golongan rakyat yang lain juga.

LADANG GANJA

20. Tuan Haji Shafie bin Abdullah minta Peguam Negara menyatakan berapa luaskah ladang-ladang ganja yang telah dijumpai dan dimusnahkan di Malaysia semenjak 1hb Januari, 1973 hingga akhir bulan Mei, 1973.

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Adalah sukar untuk menyatakan dengan tepatnya berapa luaskah ladang-ladang ganja yang telah dijumpai dan dimusnahkan, kerana sebab-sebab yang berikut—

- (a) menanam pokok ganja adalah salah di sisi undang-undang. Oleh yang demikian orang-orang menanamnya dengan cara bersembunyi iaitu dicelah-celah tanaman yang lain seperti sayor-sayoran;
- (b) tidak ada cara yang tertentu bagi menanamnya atau dengan lain-lain perkataan, ganja boleh hidup di mana-mana tempat.

Tetapi bagi makluman Ahli Yang Berhormat, sebanyak 25,303 pokok ganja telah dimusnahkan oleh pegawai Polis, Kastam dan Pusat Narkotik Biro dalam tempoh Januari, 1973 hingga Mei, 1973.

KAMPUNG-KAMPUNG DI LUAR BANDARAYA

21. Tuan Yeoh Teck Chye bertanya kepada Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan apa yang beliau bercadang

hendak buat dengan kilang-kilang yang telah ditukarkan dengan cara haram dari asalnya rumah-rumah tempat tinggal, yang ada di kampung-kampung baru, yang tidak lengkap dengan kemudahan-kemudahan dan daya-daya keselamatan apabila kampung-kampung baru ini termasuk ke dalam kawasan Ibu Kota Persekutuan yang dicadangkan itu.

Datuk Ong Kee Hui: Buat masa ini Akta Perancang Bandaran 1973, di bawah Seksyen 15, tidak mengandungi sebarang peruntukan mengenai kampung-kampung yang terletak di luar sempadan Bandaraya. Walaubagaimanapun pindaan-pindaan akan dibuat kepada Akta itu setelah kawasan-kawasan yang akan masuk ke dalam Wilayah Persekutuan di bawah Seksyen 15 Akta tersebut.

Penyemakan semula Pelan Induk Kuala Lumpur akan diperluaskan supaya meliputi kawasan-kawasan baru yang termasuk ke dalam Wilayah Persekutuan ini. Mengenai masaalah kilang-kilang yang salah zon di kampung-kampung baru, perkara ini akan dikaji apabila Pelan Induk disemak semula. Kerja menyemak Pelan Induk itu sudahpun dimulakan sekarang.

BADMINTON INDONESIA— CINA—PERLAWANAN

22. Tuan Lim Cho Hock bertanya kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan sama ada beliau bercadang untuk mengadakan suatu perlawanan badminton di antara Indonesia dan Negeri Cina untuk mengeratkan lagi persahabatan dengan Negara-negara Asia.

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah): Kementerian ini tidak bercadang untuk menganjurkan sebarang perlawanan badminton di antara Indonesia dengan Cina. Sungguhpun begitu Kementerian saya akan menimbangkan sebarang cadangan dari Persatuan Badminton Malaysia untuk mengelolakan pertandingan persahabatan atau siri kejohanan di mana negara-negara Indonesia dan Cina dapat mengambil bahagian.

HARGA BARANG-BARANG MEWAH

23. Tuan Lim Cho Hock minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) samada Kerajaan sedar bahawa harga barang-barang kemewahan serta barang-barang keperluan telah meningkat hingga suatu peringkat yang tidak terkawal lagi; jika ya, samada Kerajaan akan mengambil tindakan untuk menurunkan harga barang-barang itu; dan
- (b) samada Kerajaan bercadang mengambil tindakan-tindakan yang berikut untuk mencegah kenaikan harga barang-barang:
 - (i) mengkaji dasar Kerajaan atas larangan mengimpot dan mengadakan "quota" bagi barang-barang dari luar negeri;
 - (ii) melebihi perhubungan perdagangan dengan negara-negara komunis;
 - (iii) mengurangkan perlindungan yang ketat atas perusahaan sendiri;
 - (iv) menggalakkan peniaga-peniaga menyimpan lebih banyak barang-barang stock; dan
 - (v) menurunkan duti dan cukai atas barang-barang.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tun Dr Ismail Al-Haj):

- (a) Kenaikan harga sekarang ini adalah disebabkan oleh gabungan beberapa faktor seperti keadaan inflasi antara-bangsa dan kegagalan tanaman. Kerajaan telah mengambil beberapa langkah untuk menyekat inflasi dengan tujuan mengurangkan kesannya kepada ekonomi dan memastikan tingkat harga yang adil di pasaran dalam negeri. Langkah-langkah ini telah diterangkan oleh Yang Amat Berhormat Menteri Perdagangan dan Perindustrian di Dewan ini pada 9hb Julai, 1973 dan saya tidak bertujuan untuk mengulangnya lagi.
- (b) (i) berkenaan dengan larangan impot dan sekatan quota, sukacita saya memberitahu bahawa larangan impot dikuatkuasakan atas sebab-sebab kesihatan dan keselamatan, sementara sekatan quota telah dikenakan hanya kepada 46 barangan

daripada 3,000 barangan yang diimpot dan ini adalah kira-kira 5% daripada jumlah impot kita. Tambahan pula, sekatan quota ini adalah berbentuk sementara dan ianya akan dilonggarkan kiranya didapati adanya kekurangan di pasaran tempatan. Misalnya pada masa kekurangan kawat besi waja di Malaysia Timur, Kementerian ini telah melonggarkan kawalan impot atas barang-barang itu dengan tujuan memenuhi permintaan tempatan;

- (ii) hasil daripada penubuhan hubungan diplomatik dengan negara-negara komunis dan juga kegiatan terhadap mengujudkan perjanjian perdagangan dan ekonomi, maka Kerajaan adalah membuka punca-punca baru dari segi perdagangan impot-ekspot. Oleh itu pengimpot-pengimpot adalah bebas untuk menjalankan perdagangan bagi mendapatkan barang daripada punca-punca yang terbaik dari segi harga dan mutu, manakala pengeksport-pengeksport pula adalah bebas untuk mengeksport kepada pasaran-pasaran yang terbaik,
- (iii) perlindungan bagi perusahaan tempatan samada dalam bentuk tarif ataupun kawalan impot, adalah tertakluk kepada ulangkajian dari masa ke semasa untuk memastikan bahawa perlindungan yang diberi kepada perusahaan tempatan adalah seimbang supaya harga dan mutu barang-barang keluaran tempatan setanding dengan jenis barang-barang serupa yang diimpot;
- (iv) persoalan mengadakan setok berlebihan bagi suatu barang bergantung kepada beberapa faktor seperti tahan lamanya barang-barang itu. Kebanyakan daripada peniaga-peniaga akan menyimpan setok yang mencukupi bagi pusingan biasa mereka;
- (v) oleh sebab duti dan cukai atas barang-barang merupakan punca pendapatan kepada Kerajaan, pengurangan barang-barang ini boleh dilaksanakan hanya apabila sesuai

dan jika perlu untuk berbuat demikian. Tetapi di mana kenaikan harga tidak dapat dielakkan dan jika difikir perlu Kerajaan memikul seberapa yang boleh sebahagian daripada kenaikan harga itu menerusi pengecualian cukai impot setelah menentukan bahawa pengeluaran-pengeluaran yang berkenaan juga menanggung sebahagian yang wajar daripada kenaikan kos pengeluaran.

PUSAT PELABURAN

24. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan tentang kejayaan yang dicapai oleh Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan (L.K.P.P.) dalam usahanya untuk memajukan lebih banyak perusahaan-perusahaan setelah tertubuhnya Pusat-pusat Perdagangan di New York dan Dusseldorf. Adakah Kerajaan bercadang untuk menubuhkan lagi beberapa pusat seperti itu dalam tahun 1973 dan 1974. Jika ya, di manakah pusat-pusat itu akan ditubuhkan.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Saya ingin memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan (L.K.P.P.) tidak menubuhkan Pusat-pusat Perdagangan. Pejabat-pejabat Seberang Laut L.K.P.P. adalah Pusat-pusat Pelaburan yang ditubuhkan dengan tujuan untuk menarik lebih banyak lagi memasukkan pelaburan asing ke sektor perkilangan di Malaysia. Kejayaan yang dicapai dengan tertubuhnya Pusat-pusat Pelaburan L.K.P.P. ini ternyata dengan sendirinya daripada bilangan syarikat-syarikat baru yang telah masuk negara ini dalam masa satu setengah tahun yang lalu. Ahli Yang Berhormat mungkin mengetahui bahawa pada tahun 1972 dan juga dalam tahun 1973 Malaysia berjaya menarik beberapa projek perindustrian letronik untuk ekspot dan projek-projek lain. Lebih daripada 20 projek-projek letronik dari Amerika telah diluluskan oleh Kerajaan dalam tahun 1972 dan awal tahun 1973 dan kini Pusat-pusat Pelaburan ini sedang mengalihkan tumpuan mereka kepada bidang-bidang lain. Daripada Eropah juga, pada akhir tahun 1972 dan awal 1973 sebilangan projek-projek untuk ekspot telah didirikan di Malaysia.

Pusat L.K.P.P. di Amerika telah ditubuhkan pada bulan Mac, 1972 dan pejabat di Eropah dalam bulan Ogos, 1972. Pejabat-pejabat ini masih baru. Apabila pegawai-pegawai berkenaan telah mendapat pengalaman yang lebih kelak, sudah tentu lebih banyak lagi pelaburan dari Amerika dan Eropah akan masuk ke Malaysia.

Malaysia sedang menghadapi persaingan dari negara-negara lain dalam usahanya untuk menarik pelaburan modal asing dari negara-negara maju. Persaingan ini datang-nya bukan saja dari negara-negara sedang membangun yang lain, tetapi juga dari kawasan-kawasan kurang maju di negara-negara maju. Oleh yang demikian dan memandangkan betapa perlunya usaha-usaha penganjuran dipergiatkan lagi, seorang pegawai L.K.P.P. sedang berada di negeri Jepun untuk menubuhkan sebuah pejabat di Tokyo dan sebuah lagi pejabat seperti ini akan ditubuhkan di San Francisco lewat tahun ini. Dalam tahun 1974 mungkin dua pejabat lagi akan didirikan di Eropah dan satu lagi di Australia untuk Australia dan New Zealand.

KENAIKAN GAJI PEKERJA— GUIDELINES

25. Dr Chen Man Hin minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar perlunya kenaikan gaji yang berpatutan kepada pekerja-pekerja memandangkan naiknya sara hidup seperti 50% kepada 75% barang makanan seperti beras dan sayuran, 50% untuk pakaian dan sewa rumah yang naik, dan samada beliau bercadang mengadakan "guidelines" untuk kenaikan gaji pekerja-pekerja kepada majikan.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Saya sedar akan kenaikan harga setengah barang-barang pengguna. Saya tidak tahu daripada mana Ahli Yang Berhormat mendapat perangkaan kenaikan harga barang-barang makanan sebanyak 50% hingga 75% dan kenaikan harga pakaian dan sewa rumah sebanyak 50%. Adalah tidak perlu mengadakan garis-garis panduan kepada majikan-majikan mengenai kenaikan gaji oleh kerana gaji telah dipersetujui pada umumnya oleh pekerja-pekerja dan majikan-majikan mereka di meja perundingan.

MEMULAUKAN PEKEDAI-PEKEDAI

26. Tuan T. S. Gabriel minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan, memandangkan bahawa Menteri baru-baru ini telah menyeru kepada rakyat-rakyat Malaysia supaya memulaukan pekedai-pekedai yang menjual barang-barang mereka dengan harga-harga yang tinggi, samada beliau sedar bahawa keadaan sekeliling dalam negara kita pada masa sekarang tidaklah seperti di negara-negara maju di Eropah. Oleh kerana kebanyakan penduduk-penduduk adalah dari luar bandar, miskin serta berpendapatan kecil sekiranya mereka memulaukan pekedai-pekedai yang mereka biasa membeli barang-barang mereka, tidak ada jalan lain bagi mereka hendak mendapatkan barang-barang keperluan mereka. Oleh itu, nyatakan samada seruan yang dibuat oleh Menteri boleh dijalankan dengan memuaskan.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Seruan memulaukan pekedai-pekedai yang telah dibuat oleh pihak Kerajaan adalah satu daripada beberapa langkah yang disyorkan kepada pengguna-pengguna untuk menstabilkan harga barang-barang. Saya bersetuju dengan Ahli Yang Berhormat bahawa tindakan pemulauan ini adalah terhad di kawasan-kawasan di mana terdapat hanya sebuah kedai sahaja. Selain daripada itu Kerajaan telah menge-syorkan beberapa langkah yang lain iaitu:

- (a) melapurkan kepada pihak yang tertentu atas perbuatan menyorok;
- (b) mengelakkan diri mereka daripada dipermainkan dengan membeli sesuatu barang berlebihan-lebihan daripada keperluan biasa;
- (c) mengamalkan sifat "quality consciousness" dan tidak "brand consciousness";
- (d) melibatkan diri di dalam lapangan perniagaan secara kerjasama terutama sekali di peringkat tempatan.

Saya suka menyatakan di sini bahawa seruan yang dibuat oleh Yang Amat Berhormat Menteri Perdagangan dan Perindustrian telah mendapat sambutan yang menggalakan daripada orang ramai serta juga dari persatuan-persatuan pengguna, dan baru-baru ini Persatuan Pengguna Kebangsaan telahpun ditubuhkan. Saya suka menggesa supaya negeri-negeri yang masih belum ada Persatuan Pengguna menubuhkannya dengan secepat

segera dan semua Persatuan-persatuan Pengguna Negeri menganggotai Persatuan Pengguna Kebangsaan supaya Persatuan Pengguna Kebangsaan ini dapat menjalankan peranannya sebagai satu badan untuk menasihatkan Kerajaan dan juga menyelaraskan aktiviti-aktiviti demi kepentingan pengguna-pengguna.

BELAJAR DI SEBERANG LAUT— PERATURAN

27. Tuan R. C. M. Rayan minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) apakah peraturan berkenaan dengan permohonan penuntut-penuntut yang hendak belajar di seberang laut;
- (b) mengapa peraturan-peraturan ini sangat susah didapati daripada Jabatan-jabatan Pelajaran Negeri; dan
- (c) adakah benar bahawa hanya penuntut-penuntut yang lulus dalam Bahasa Malaysia di peringkat M.C.E./S.P.M. sahaja dibenarkan untuk melanjutkan pelajaran di seberang laut.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn):

- (a) Pada masa ini, penuntut-penuntut yang hendak belajar di negara-negara seberang laut, kecuali United Kingdom dan Indonesia, membuat permohonan mereka kepada Perwakilan negara-negara yang berkenaan di Malaysia. Bagi penuntut-penuntut yang hendak belajar di United Kingdom dan Indonesia, mereka boleh dibahagikan kepada dua golongan, iaitu mereka yang hendak memohon tempat belajar melalui Kementerian Pelajaran dan mereka yang sudahpun mendapat tempat belajar atas usaha mereka sendiri. Bagi mereka yang memohon tempat belajar melalui Kementerian Pelajaran, Kementerian Pelajaran akan berusaha untuk mendapatkannya melalui Jabatan Penuntut-penuntut Malaysia di negara-negara yang berkenaan. Bagi kedua-dua golongan penuntut itu, iaitu penuntut-penuntut yang mendapat tempat melalui Kementerian Pelajaran dan mereka yang telah mendapat tempat atas usaha mereka sendiri, mereka masih dikehendaki mendapatkan sijil *sokongan* daripada Kementerian Pelajaran sebelum Suruhanjaya/

Kedutaan yang berkenaan mengeluarkan visa. Ini adalah mengikut persetujuan yang telah dicapai dengan negara-negara tersebut.

- (b) "Leaflet" yang menerangkan peraturan-peraturan yang saya sebutkan tadi itu boleh diperolehi dari Jabatan-jabatan Pelajaran Negeri. Sekiranya ada kes-kes yang tertentu di mana "leaflet" mengenai peraturan ini sangat susah didapati daripada Jabatan-jabatan Pelajaran Negeri, bolehlah Ahli Yang Berhormat menyebutkan kes-kes tersebut kepada saya untuk diselidiki.

(c) Tidak.

BAYARAN SEKOLAH—PEMBATALAN

28. Tuan R. C. M. Rayan minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) samada Kerajaan hendak membatalkan bayaran sekolah bagi penuntut-penuntut yang belajar di sekolah menengah supaya mengurangkan bilangan keciciran; jika ya, bila sistem membayar bayaran sekolah ini dihapuskan;
- (b) Bolehkah beliau memberitahu Dewan ini jumlah bilangan murid-murid dalam tahun 1973 yang:
- (i) membayar yuran;
 - (ii) mendapat biasiswa; dan
 - (iii) membayar separuh bayaran yuran atau dikecualikan langsung; dan
- (c) jumlah yuran yang telah dipungut bagi tahun 1972 dan peratusnya dalam Hasil Negara bagi tahun 1972.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

- (a) Pada masa ini, yuran dikenakan hanya di sekolah-sekolah menengah jenis kebangsaan. Kerajaan sudahpun mengkaji dengan secara mendalam masalah yuran ini dan berdukacita tidak dapat hendak membatalkannya buat masa ini.
- (b) (i) 289,123
(ii) 10,527
(iii) 30,754 membayar separuh bayaran dan 54,597 diberi tempat percuma.
- (c) Jumlah sebenar yuran yang telah dipungut bagi tahun 1972 hanya dapat diberikan setelah akaun bagi tahun 1972 ditutup iaitu pada kira-kira bulan Ogos ini. Walaupun demikian, jumlah

yuran yang dianggarkan bagi tahun 1972 ialah lebih kurang \$28 juta, iaitu 1.02% daripada jumlah anggaran hasil negara bagi tahun 1972.

KUTIPAN BAYARAN PESAKIT-PESAKIT

29. Tuan V. Veerappen minta Menteri Kesihatan menyatakan samada beliau akan menghapuskan kutipan bayaran dari pesakit-pesakit luar yang kebanyakannya terdiri daripada orang-orang miskin dan tidak mampu pergi ke klinik-klinik persendirian.

Tan Sri Lee Siok Yew: Saya telahpun memberi jawapan kepada soalan yang sama dalam Dewan ini pada 17hb Mei, 1972. Kementerian saya tidak mendesak atas bayaran yang diwajibkan itu. Pesakit-pesakit yang tidak mampu membayar telah ada diperuntukkan dengan rawatan percuma jika mereka mengaku bahawa mereka tidak dapat membayar.

CUKAI PENDAPATAN—PELEPASAN

30. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Kewangan menyatakan samada Kementerian beliau akan menimbang menambahkan pelepasan cukai pendapatan bagi orang perseorangan yang bujang dari \$2,000 kepada \$3,000 dan bagi orang-orang yang telah berkahwin dari \$2,000 kepada \$4,000 memandangkan kepada belanja sara hidup yang meningkat tinggi.

Tun Tan Siew Sin: Saya tidak ada apa-apa lagi yang hendak ditambah kepada jawapan yang telah diberi dalam Dewan ini kepada satu soalan yang sama yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Telok Anson dalam bulan Disember tahu lalu.

PHONE TAPPING DAN BUGGING

31. Dr Chen Man Hin minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sejauh mana "phone tapping" dan "bugging" di pejabat-pejabat parti Pembangkang dan di rumah-rumah ahli-ahli Pembangkang oleh Cawangan Khas, dan samada tidak menjadi satu kesalahan mengganggu ketenteraman peribadi dan melanggar hak berdemokrasi, sama seperti Sekendal Watergate.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Saya suka menyatakan dengan tegasnya bahawa Cawangan Khas Polis tidak pernah melakukan "phone tapping" dan "bugging" di pejabat-pejabat parti Pembangkang dan di rumah-rumah ahli-ahli parti Pembangkang seperti yang di tuduh oleh Ahli Yang Berhormat. Tuduhan Ahli Yang Berhormat itu adalah tuduhan yang melulu dan tidak berasas sama sekali.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN TAMBAHAN (1972 DAN 1973)

Bacaan Kali Yang Kedua

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (11hb Julai, 1973).

DAN

ANGGARAN PEMBANGUNAN (TAMBAHAN) (Bil. 4) 1972 DAN (TAMBAHAN) (Bil. 1), 1973

(Usul)

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah. "Bahawa Usul yang berikut ini dirujuk kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis:

Dewan ini membuat ketetapan iaitu satu jumlah wang tambahan sebanyak tidak lebih daripada \$39,097,976 dan satu jumlah wang tambahan sebanyak tidak lebih daripada \$210,568,369 dibelanjakan daripada Kumpulan Pembangunan masing-masing bagi tahun kewangan 1972 dan 1973, dan bagi maksud kepala-kepala dan pecahan-pecahan-kepala perbelanjaan tersebut di ruangan pertama dan kedua dalam senarai yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah Bil. 15 tahun 1973 mengenai wang tambahan bagi tahun 1972 dan Kertas Perintah Bil. 19 tahun 1973 mengenai wang tambahan bagi tahun 1973, diuntukkan jumlah yang tersebut di ruangan lapan dan sembilan setentang dengan kepala-kepala dan pecahan-pecahan-kepala dalam senarai kedua-dua Kertas Perintah itu." (11hb Julai, 1973).

Tuan Yang di-Pertua: Sebelum perbahasan disambung, saya suka hendak memberitahu kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa perbahasan ini akan dihabiskan pada hari ini. Selepas itu, saya akan memberi peluang kepada Menteri-menteri menjawab tepat pada pukul 5.00 petang. Pada pukul 5.00 petang ini Menteri-menteri akan menjawab. Maka saya sukalah Ahli-ahli Yang Berhormat memendekkan ucapan masing-masing selama 6 minit lebih kurang tiap-tiap seorang. Itu sahaja untuk di ambil ingatan.

Perbahasan disambung semula.

Tuan Haji Ahmad bin Sa'id (Seberang Utara): Tuan Yang di-Pertua, menyambung ucapan saya semalam berkenaan dengan membahaskan Rang Undang-undang Tambahan Perbelanjaan dan juga peruntukan pembangunan bagi tahun 1973, saya ingin meneruskan ucapan di atas satu perkara yang saya berharap pihak Kerajaan akan mengambil perhatian yang berat iaitu Kerajaan sekarang ini sedang melaksanakan dasar bagi mewujudkan keadilan masyarakat ataupun "Masyarakat Adil."

Sekiranya Kerajaan hendak mewujudkan dasar keadilan masyarakat ini, saya harap Kerajaan akan menumpukan sepenuhnya atau selebih-lebihnya kepada badan-badan yang dianjurkan oleh Kerajaan sebagaimana yang telahpun ditubuhkan badan-badan seperti Lembaga Pertubuhan Peladang, Persatuan Pertubuhan Peladang, Persatuan Nelayan, Gerakan Syarikat-syarikat Kerjasama dan Kesatuan Pekebun-pekebun Kecil. Golongan ini adalah golongan yang terbesar sekali dalam negara kita ini yang merupakan puak yang tidak berada di dalam negara kita.

Jikalau sebenar-benarnya Kerajaan hendak melaksanakan dasar ini, mestilah diberikan peruntukan yang lebih kepada badan-badan ini. Sekiranya tidak diberi, harus badan-badan ini akan keciwa pada masa hadapan kerana suasana atau iklim dalam negara kita ini berada dalam keteguhan politik, keteguhan ekonomi dan kedudukan matawang kita yang terbaik sekali. Inilah masanya yang patut Kerajaan menumpukan sepenuh tenaga terhadap membangunkan masyarakat yang tidak berada ini, dengan membolehkan golongan ini menambahkan hasil pertanian mereka itu, membolehkan mereka mengusahakan pemsaran sendiri hasil pertanian mereka, bukan

dengan cara melalui badan-badan yang lain dan membolehkan mereka ini mengilangkan atau memproseskan hasil pertanian mereka sendiri seperti padi dijadikan beras misalnya. Dan membolehkan mereka ini mengadakan kredit yang bersendirian dengan diberikan wang peruntukan daripada Kerajaan sebagai wang pusingan dan diberikan pegangan ini kepada persatuan-persatuan peladang yang dinamakan Kawasan Kemajuan Perusahaan Peladang yang kita ada sekarang ini sebanyak 102 buah seluruh Malaysia ini, yang kita akan tubuhkan 50 buah lagi. Dengan cara yang semacam ini, maka kita elakkan petani-petani kita daripada cengkaman orang tengah, daripada ancaman orang-orang yang hendak mengambil untung yang lebih daripada yang berpatutan ialah puak kapitalis yang tidak bertanggungjawab dan tidak bertimbang rasa terhadap orang-orang bawah ini.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang sangat penting, sebagaimana kita alami mengikut perangkaan iaitu petani-petani kita seluruhnya tidak mempunyai tanah sendiri. Dalam perangkaan, 60% lebih daripada petani kita tidak memiliki tanah sendiri. Ini adalah satu perkara yang sangat besar kerana seorang petani yang menyewa tanah orang lain, terpaksa membayar satu ekar \$200 sekurangnya setahun, dengan membayar wang pendahuluan kepada tuan punya tanah 60% lebih, kalau kita tidak dapat menyelesaikan masalah ini akan menjadi satu beban yang besar kepada Kerajaan pada masa hadapan. Oleh yang demikian, saya mencadangkan supaya pihak Kerajaan mengadakan satu kumpulan wang pusingan, beri kredit secara jangka panjang selama 20 tahun lamanya kepada petani-petani yang ingin hendak membeli tanah daripada orang yang suka menjual tanahnya dan memiliki tanah itu sendiri dengan cara bayaran beransur-ansur, sebagaimana kita adakan badan-badan seperti Malaysia Building Society Berhad dan Kerajaan telah memberi pinjaman berjuta-juta ringgit, dan Malaysia Industrial Development Finance, sudah beri duit berjuta-juta ringgit untuk menegakkan perusahaan-perusahaan yang kecil, tetapi saya nampak gulungan petani khasnya bumiputra kurang sangat dapat peluang. Jika kita adakan rancangan wang pusingan untuk hendak membeli tanah ini, saya percaya banyak daripada petani-petani kita boleh dapat peluang dan akan memiliki tanah sendiri, sekurang-kurangnya

kalau tidak dapat sampai 6 ekar sebagaimana yang dikatakan ekonomi holding, satu ekar atau dua ekar dalam masa jangka panjang mereka dapat sedikit demi sedikit memiliki tanah sendiri.

Satu perkara yang penting, untuk memberi galakan kepada orang yang tidak berada ini mestilah kita ada satu sekatan terhadap pihak-pihak kapitalis yang suka menopolikan perkara-perkara pemasaran, menyimpan barang-barang dan juga lesen-lesen yang mereka miliki, pengangkutan dan sebagainya. Kiranya kita tidak sekatkan sedikit kepada puak-puak kapitalis yang bermodal ini, maka selama itulah akan menjadi satu beban kepada pihak yang tidak berada hendak bertanding dengan pihak kapitalis yang mereka itu sudah kuat dan teguh dalam masaalah perniagaan dan perusahaan dalam negara kita ini.

Satu perkara yang saya sebutkan tadi untuk menggalakkan petani-petani sendiri memproses barang-barang pertaniannya, saya harap pihak Kerajaan akan mengkaji dasar L.P.N. dan dasar FAMA yang ada sekarang ini.

Saya berharap Kerajaan akan memberikan wang dan bantuan kepada Lembaga Pertubuhan Peladang dan Lembaga Pertubuhan Peladang akan memberi pinjaman kepada Kawasan Kemajuan Persatuan Peladang di mana-mana juga kawasan negeri yang ada banyak ahli persatuan peladang bolehlah mendirikan kilang-kilang padi. Ahli-ahli peladang sendiri akan bawa padi mereka itu kepada tempat pengilangan padi supaya dijadikan beras dan pihak lembaga persatuan peladang atau pertubuhan peladang akan membekalkan beras kepada L.P.N. Kita ada 102 kawasan sekarang dan gudang-gudang dan bangunan-bangunan itu boleh dijadikan sebagai gudang dan pihak L.P.N. boleh mengeluarkan wang melalui Lembaga Pertubuhan Peladang supaya memberi pinjaman kepada kawasan kemajuan peladang dan dibeli padi daripada ahli-ahlinya sendiri dan dikisar padi itu dijadikan beras dan dibekalkan kepada L.P.N. Jadi tidak payahlah L.P.N. menguruskan halehwal kilang padinya sendiri dan cuma mengawal harga pasaran, mengeluarkan lesen dan mengadakan stok dan kalau tidak adakan gudang, Persatuan Peladang sendiri boleh menyimpan beras bagi pihak L.P.N. Ini akan mengurangkan sedikit beban ataupun menjawab teguran daripada orang-orang yang tidak berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, begitu juga saya berharap FAMA akan memainkan peranan menggalakkan peladang-peladang menjalankan urusan memasarkan hasil pertanian mereka sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang penting sekali yang telahpun dibangkitkan ialah berkenaan dengan naiknya harga beras. Saya menarik perhatian pengguna-pengguna beras yang memakan beras ini supaya mereka ini bertimbang rasa kepada peladang-peladang. Jikalauh segantang beras pada masa dahulu \$1.80, jika naik 50 sen segantang pun, seorang boleh makan 3 gantang sahaja sebulan, kalau naik 50 sen cuma \$1.50 sahaja. Ini bukan satu perkara yang besar yang hendak dibesar-besarkan. Saya harap pengguna-pengguna jangan menggunakan sangat sentimen berkenaan dengan kenaikan harga beras ini. Berilah peluang kepada peladang-peladang kita menekmati kenaikan harga beras itu, supaya mereka dapat hidup sama atau lebih kemewahan dengan orang-orang yang berada sedikit sebanyaknya. Saya merayu bagi pihak peladang supaya pengguna-pengguna beras janganlah jadikan modal besar sangat atas kenaikan harga beras ini, kerana kalau dia sendiri menghisap rokok Rothmans, misalnya sehari sebungkus, sebulan sudah \$30.00 Kalau harga beras naik 50 sen, segantang tidak menjadi apa-apa kekurangan kepadanya.

Akhirnya ada satu perkara yang sangat penting yang sangat-sangat dikehendaki oleh peladang iaitu berkenaan dengan jaminan harga padi yang serendah-rendahnya. Saya menyertai sahabat saya dari Muar Utara iaitu patut sangatlah Kerajaan menjamin kenaikan harga padi daripada \$16 sepikul itu kepada \$20 sepikul. Ini adalah sangat-sangat penting, sungguhpun pihak L.P.N. mengakui harga membeli padi No. 3 \$19 sepikul, No. 2 \$21 sepikul dan yang No. 1 \$23 sepikul, tetapi di tempat-tempat yang L.P.N. tidak ada wakil pembeli padi, maka peladang-peladang menjadi mangsa kepada pembeli-pembeli padi. L.P.N. hendak mengadakan wakilnya seluruh tempat dalam Malaysia tetapi mengikut rancangan L.P.N. tahun 1975 baharu boleh mengadakan wakil-wakilnya. Untuk hendak menyelamatkan peladang dari Pulau Pinang khasnya, saya berharap supaya jaminan harga padi itu dinaikkan daripada

\$16 sepikul kepada \$20 sepikul. Ini tidak menjadi masaaalah, kerana harga ini tidak akan turun lagi pada masa hadapan.

Dr Lim Chong Eu (Tanjong): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Tolong bercakap jangan lebih daripada 10 minit!

Dr. Lim Chong Eu: (*Dengan izin*) Sir, I would like to run through just a few points; many points have been taken up by Members of this House. It is a difficult matter for us to debate the Supplementary Supply Bills in conjunction also with the Supplementary Development Estimates because it will not really be possible for us then to make a clear assessment as to what degree of expenditure will contribute towards our domestic inflation.

I do not wish at this particular point to resume the debate which I had with the Honourable Minister of Finance but merely wish to touch upon, for example, the question of the impact of the Sales Tax. In this particular instance, I refer to one particular point which I had stressed several times in this House and that is, in the light of increasing cost of living. I urge the Government to consider again—although it may give some difficulty in administration—reducing or eliminating the Labour Cost Component that goes into the Sales Tax in order that that particular component of taxation will not spiral back to cause a higher cost of living to our own workers and to our own primary producers.

In this respect, Sir, I shall touch quickly upon the effect, for example, of the cost of living on the workers and also on the producers of essential primary products in our country. With regard to the industrial workers, some Members on this side of the House to the right of me, have suggested a peculiar solution to the problem by asking for, for example, wage increases, which will not, to my mind, solve the problem but really only stymie the problem and probably aggravate it further.

My appeal had been to make it possible for the products that are now produced in Malaysia, both import substitutes as well as export orientated products, to be made available to the people of Malaysia and in

particular to the workers who produce these goods at a price which is lower than they otherwise would be; and the very minimum that we should do is to eliminate that part of the cost of production which is attributed to labour costs from the cost of product before it reaches our general public. That I think is very important.

For example, if we go on to this question which has become a major question in the House—the price of rice—I think it is true that whilst we are attempting very hard to meet the demands of the consumers and keep the price of this very essential commodity as low as possible to the consumers, we must at the same time make it very sure that the producers of padi do not suffer from the present situation.

Several Honourable Members, such as the member who just spoke before me and the Honourable Member for Kuala Selangor who spoke yesterday, had referred to this fact that it is very necessary for us to ensure that the producers of padi throughout the country be given a fair deal for the padi which they are now selling to the mills. Recently announcements were made that prices had been fixed for ordinary Mahsuri and Mahsuri White at \$19 and \$21 per pikul and for Bahagia at \$23 per pikul. Now, I hope that the Government will take steps to ensure that this same kind of prices will be given to all the farmers producing padi throughout the country.

In particular I would urge the Government, in conjunction with the L.P.N., to give special consideration to the people in the Kuala Selangor area and the Penang area, particularly those in Tanjong Karang, Sekinchan, in Sabak Bernam and the area in Permatang Pauh in Penang. Sir, the other point which I think is important is that I hope the L.P.N. will give greater sympathy and consideration to these farmers to allow the padi that is grown in these areas to move out from these areas so that it can be milled at the best possible price that is available and not just confined to mills within the area.

Sir, I would like to refer also to something which is not in any of the Estimates but which is implied in the general policy statement because the expenditures that we have incurred obviously leads to support the concept of better conditions of life in the country.

There is one point that I have been raising consistently in this House for several years and that is the plight of the pensioners, particularly the very old pensioners, who qualified for quarter pensions. In their case with the increased cost of living and with their pensions sustained at the present level, they have some difficulty, indeed real difficulty to meet the problems of increased costs of living. I hope that Government will seriously consider at least, if not settling the entire problem immediately, giving them an initial, partial increase to their pensions or potential pensions to meet their needs at the present time.

Sir, there is an item in particular under the Supplementary Supply Bill in Head 14 which refers to expenditure for development of tourism—\$695,000. This is a very interesting expenditure. However, I appeal to Government that particularly with the good results that have been obtained even with such a small extra expenditure, the Government should take bolder steps to provide even more in order to ensure that the emergent tourist industry can grow even faster to help our overall economy.

Sir, in the Development Estimates I notice that provisions have been made under Communications for airport extensions in Malacca and other places. I realise that provisions have been made for airport extension in Penang and I hope that this can be expedited and if necessary more provision can be provided by way of Supplementary Supply Bill in order that it will complement the expenditure that is already made for tourism under the Supply Bill. That is to say, Sir, if we furnish money to initiate projects and we fail, however, to give sufficient funds to develop the projects at the appropriate time, we may not get the same degree of benefit as we should otherwise get. On the other hand, if the funds that are spent for tourist promotion are complemented by capital development expenditure which will bring extensions of airport at the right places at the right time, then the benefits accruing from the tourist industry will be derived much sooner and to the greater benefit of the nation.

Sir, I notice also there is a provision for topographical studies, in particular for Sarawak, and I urge the Government to consider making provisions in the future to review the studies in all the States of Malaysia

to bring these topographical studies up-to-date, because without these studies very often the fundamental planning, which leads to overall town planning and the provision for housing and all that, will be very, very difficult for us to make at the proper time. Although the expenditure for Sarawak and Sabah are great, I think this is an expenditure which though not immediately revenue-producing to the country, is a development expenditure which we should undertake, and undertake quickly.

Lastly, Sir, I would like to refer to a matter which was brought up by the Honourable Member for Dato Kramat. I am sure the Honourable Minister concerned will give a full reply, but I think it was unfair for the Honourable Member for Dato Kramat to have stated that the bridge project in Penang has been abandoned and to accuse the Government for not carrying out its promise. As far as I understand, Sir, expenditures have already been made for a pre-feasibility study and a feasibility study and the project is going ahead as scheduled and is under proper attention.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus (Dungun): Tuan Yang di-Pertua, suka saya mengambil bahagian juga dalam Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan yang dikemukakan dua hari yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, secara langsung saya ingin menyatakan iaitu pihak saya dengan Parti PAS menyokong di atas Rang Undang-undang tambahan ini dengan sebab maksud Rang Undang-undang Tambahan ini yang tercatat di dalamnya adalah untuk memajukan beberapa rancangan Malaysia di bawah Kerajaan Campuran di Malaysia ini di mana keteguhan politik telah berlaku iaitu pertengkaran selama ini telah tidak ada dengan sebab semangat penyatuan telah berada di semua peringkat di Malaysia kita ini.

Sungguhpun begitu, sebagai seorang Ahli Parlimen di Rumah yang mulia ini, maka saya suka memberi pandangan sedikit dengan tujuan untuk kebaikan di mana kadang-kadang boleh diambil perhatian oleh pihak yang berkenaan dalam melaksanakan Rancangan Malaysia Yang Kedua. Sebagaimana yang telah dimaklumi oleh semua orang bahawa maksud Dasar Ekonomi Baru dan maksud Rancangan Malaysia Kedua ialah

untuk membasmi kemiskinan dan memper-imbangkan antara yang berada dengan yang tidak berada.

Dan saya ingin menyatakan dalam hal ini iaitu di bawah Kepala B. 7, Jabatan Perdana Menteri yang butirannya: 4100 Pemberian, Subsidi dan carum-carum (2) Bahagian Perancang Ekonomi.

Tuan Yang di-Pertua, dalam hal ini, saya bersetuju dengan langkah-langkah yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan bahawa kedudukan ekonomi di negara kita adalah semakin bertambah baik dan kedudukan kewangan kita makin kuat dan taraf hidup rakyat di negara kita makin bertambah. Perkara ini memang diakui, cuma hendaklah pihak kita memikirkan tentang rakyat kita yang tidak sempat mengejar di atas kenaikan taraf ekonomi atau taraf hidup itu, kerana nampaknya sehingga ini Rancangan Malaysia Kedua, maksudnya masih belum banyak dicapai di mana perimbangan antara yang miskin atau yang tidak berada dengan yang berada itu masih jauh lagi.

Hal ini kalau dikaji benar-benar kita telah tersilap langkah, maka yang miskin tetap miskin dan yang kaya tetap kaya. Perkara ini saya berani contohkan seperti masalah beras misalnya. Semasa kita membahaskan budget pada akhir tahun lalu, perangkaan yang ditunjukkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan menyatakan bahawa kedudukan beras di Malaysia adalah lebih tinggi dengan harga pasaran di luar negeri, tetapi tak sampai 6 bulan keadaannya berubah di mana kedudukan harga beras di pasaran luar negeri adalah menjadi lebih mahal daripada dalam negeri ini di mana Kerajaan terpaksa memberi subsidi atau memberi pertolongan sedikit sebanyak bagi mengimbangi rakyat dalam negeri ini yang terpaksa membeli beras dengan harga yang mahal. Ini adalah berlawanan jangka dalam negeri dalam masa enam bulan sahaja perangkaannya telah bertukar. Saya minta dalam perancangan ekonomi ini dikaji benar-benar supaya hasil maksud tujuan Rancangan Malaysia Kedua itu akan dilaksanakan.

Saya ingin menyatakan di sini bahawa pihak yang berkenaan hendaklah ingat sekarang ini terdapat banyak rakyat kita di luar bandar yang memang menderita kedudukannya dengan sebab kalau mereka yang

menjadi petani di dalam perkara beras misalnya ada terdapat kenaikan harga, tetapi kepada mereka yang duduk dalam sektor lain terpaksa memikul beban mengenai kenaikan bayaran. Sebab itulah terdapat ucapan-ucapan khasnya daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri menyatakan bahawa masalah yang paling rumit sekali ini ialah hijrah golongan muda dari kampung ke dalam bandar, kerana berlakunya hal ini ialah disebabkan di kampung-kampung kurang pekerjaan yang boleh menstabilkan kehidupan mereka dan terpaksa mereka berhijrah ke bandar mencari pendapatan yang lebih lumayan. Dan di kampung pula, kalau ada pekerjaan gajinya terlampau murah iaitu \$2 atau \$3 sahaja. Dengan ini menjadi beban yang berat kepada mereka.

Saya harap pihak yang berkenaan dalam hal ini dapat tahu benar-benar tentang kesulitan rakyat kerana mereka yang memang menjadi penyokong kita di masa yang akan datang.

Saya ingin menyebut dalam perkara perdagangan iaitu P. 4—Perdagangan dan B. 14 di mana nampaknya ada beberapa peruntukan telah digunakan bagi tapak perusahaan. Saya ingin menyatakan kurang puas hati, kerana sekarang ini di mana beberapa ramai ahli perusahaan bumiputra yang dapat tapak perusahaan dan membuka perusahaan dan saya ingin mengesyorkan kepada pihak yang berkenaan supaya diberi kelonggaran kepada pengusaha-pengusaha bumiputra dengan mengurangkan sedikit bayaran untuk mendapatkan tapak perusahaan itu.

Selain daripada itu, saya ingin mengesyorkan supaya Kerajaan dan badan-badan Kerajaan hendaklah betul-betul menjalankan usaha supaya badan-badan ini melibatkan diri dalam perusahaan sekurang-kurangnya penyertaan 30% ini benar-benar dilaksanakan dan hendaklah badan-badan ini melibatkan dengan secara bersungguh-sungguh dengan tujuan, bagi mengelakkan kejadian-kejadian yang pernah berlaku sekarang ini di mana orang-orang bumiputra sungguh kurang diambil untuk menjadi pekerja dalam lapangan tersebut.

Saya dengar pihak yang berkenaan dalam Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat khasnya Setiausaha bagi Kementerian Buruh

telah bercakap meminta supaya pengusaha-pengusaha dan pedagang-pedagang ini mengambil bumiputra ini dengan secara bersungguh-sungguh, tetapi saya nampak sambutannya kurang memuaskan, dan saya rasa tidak ada peraturan memaksa berbuat begitu. Kalau pihak badan-badan Kerajaan masuk melibatkan diri secara bersungguh-sungguh, maka perseimbangan antara pekerja-pekerja bumiputra dan bukan bumiputra ini atau dapat diambil secara lebih baik. Dan kekurangan kemahiran adalah tidak timbul, kerana kalau tidak mahir, mereka boleh dilatih.

Saya ingin memberi contoh satu tempat iaitu ditempat saya di daerah Dungun di mana satu ketika satu kampeni membuka perusahaan dengan menggunakan alat-alat jentera yang besar dan dilatih orang-orang bumiputra tempatan dengan bersungguh-sungguh dan tidak lama selepas itu mereka telah boleh membuat pekerjaan yang tersebut dengan sepenuhnya dan memuaskan hati dan ini sebaik-baiknya hendaklah diambil perhatian oleh pihak yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, melibatkan perkara pekerja ini, saya ingin meminta kepada pihak Kementerian yang berkenaan supaya masalah gaji buruh hendaklah diawasi benar-benar. Kerana, sekarang ini nampaknya dalam peraturan buruh kita, gaji \$2 sehari pun boleh dibayar. Saya minta pihak Kerajaan menyekatkan ataupun mengkelaskan tentang hal pekerja-pekerja ini, kerana ada pekerja-pekerja yang menebas hutan terpaksa menerima gaji \$3.10 sehari sedangkan mereka adalah membuat kerja yang berat. Sepatutnya dikelaskan kerja seperti ini tidak boleh dibayar dengan harga \$3.00 tetapi hendaklah dibayar \$4.00 sehari. Kalau pekerja yang menjual minyak di station minyak misalnya tidak apalah sampai \$2.00 atau \$2.50 sehari. Ini sebenarnya, untuk menimbulkan semangat sokongan orangramai, orang yang terlibat dalam hal ini kepada Kerajaan. Sekarang ada suara-suara bandingan di mana kita bekerja di Malaysia, di negara kita sendiri, boleh mendapat gaji hanya \$3.00 sehari sedangkan kalau kita berhijrah bekerja di Singapura, akan dapat tidak kurang \$6.00 sehari. Jadi cakap-cakap seperti ini sepatutnya tidak timbul di negara kita Malaysia yang makmur ini, sedangkan itu adalah perkara yang benar

dan ada beberapa orang yang menjalankan pekerjaan yang begitu, iaitu rakyat yang pernah bekerja di Singapura sebagai kontrek.

Pada penutupnya, saya minta pihak Kerajaan memerhatikan hal ini demi untuk menjaga semangat dan hasrat rakyat negeri kita. Terima kasih.

Tuan Goh Hock Guan: Tuan Yang di-Pertua

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sepuluh minit sahaja. Tolong pendekkan ucapan!

Tuan Goh Hock Guan: Ya, ini pendek sahaja. Saya mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1972 dan 1973). Mula-mula sekali saya hendak menarik perhatian berkenaan dengan Jabatan Perdana Menteri dan di sini saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Sir, there is an item here on Natural Resources Evaluation. I hope that this evaluation of natural resources is going to be done not for the purpose of evaluating or making a survey and study only but that the data which will be collected should be used effectively for the purpose of regional and national planning.

Sir, I think one of the main causes of failure of Government policies up to 1969 has been the compartmentalisation of functions and duties according to different Ministries. I hope that this is one of the lessons that we would have learnt by now and which we must learn: that the division of rural development and urban development is a disaster and that the effective development of the country would have to be done across the boundaries of local authorities, boundaries that separate the urban and the rural areas. In other words, Sir, the Government has got to adopt a total comprehensive regional approach in any effort to resolve the many problems which face our country. That is why, Sir, I welcome this Natural Resources Evaluation allocation.

Now, Sir, regional planning must be elevated to a higher degree of attention than it has hitherto received. For instance, the development of, let us say, Penang as a City or as an Island, cannot be divorced from the development of its hinterland and the rural

areas across the channel. The whole region would have to be integrated, a regional plan would have to be made to develop both the George Town area and the rural areas that surround George Town. It is the same, Sir, with Kuala Lumpur and the Klang Valley and we can go on *ad infinitum* for the Malacca region, for the Johore Bahru region or for the Kuantan region.

I hope therefore that either the Government will create a new Ministry to handle this aspect of national development or alternatively the Prime Minister's Department ought to create a special section similar to its Economic Planning Unit—a regional planning unit—that can look into the total comprehensive development of both our urban and rural areas in Malaysia and then we will be able to overcome some of the mistakes which we have made before. That is one aspect of it and this is the only way to solve both the rural and urban problems, a simultaneous onslaught on the problems that face the rural and urban areas.

The next item which I want to come to, Sir, is the question of housing which comes under the Ministry of Home Affairs. It was wrong or misleading on the part of the Minister to say that the public must wait until prices are more normal to get their houses. I think the Government ought to be more positive in tackling the shortage of housing which the public needs very badly; and secondly also to make that housing available more easily to members of the public. Now, the factors that have contributed to this tremendous increase in prices of houses are as follows:

- (i) the shortage of materials;
- (ii) the hoarding which leads to higher prices of materials;
- (iii) difficulty in getting land for development purpose;
- (iv) increased cost of labour and so on.

So, I think the Government must launch a more intensive programme of low cost housing or, if it is not able to do that, then it must remove all obstacles which stand in the way of the private developers—in other words, make housing more easily available to the public with faster processing of plans, with faster processing of the conversion of land from agricultural purpose to building or industrial purpose, because if that speed and

efficiency could be achieved, then it will be that much easier to make housing more easily available to the public.

The next item which I want to touch on, Sir, involves the Ministry of Information. Just now, during Question Time, the Deputy Minister of Home Affairs declared in very categorical terms—and I think this is excellent—that this country preaches and practices the concept of Press freedom. I hope, if that is true, then the kind of muzzling of the Press which occurred during the M.C.A. crisis, that kind of unhealthy Press muzzling should not occur again.

Sir, there was an article in the *Far Eastern Economic Review* which, unfortunately, was a factual article, in that it correctly described

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: What Head are you referring to, Honourable Member?

Tuan Goh Hock Guan: Kementerian Penyiaran, Tuan Speaker.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Command Paper number?

Tuan Goh Hock Guan: Kepala 34.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Kepala 34, Command Paper number?

Tuan Goh Hock Guan: Jabatan Penyiaran.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: No. 16?

Tuan Goh Hock Guan: No. 16.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: All right.

Tuan Goh Hock Guan: So, Sir, I hope it would not occur again because I think a factual presentation of the truth would not hurt the Government although it might hurt the M.C.A. and I think the interests of the Government and the interests of the nation exceed and surpass the narrow interests of just the M.C.A. The particular reporter who dared to write that article, instead of being penalised and ostracised by the Government in all its press conferences as now, ought to be given a medal for the courage with which he had dared to publish what was basically the

truth and I think it is this type of journalism which we must cultivate in this country. I mean it is no use all our reporters here publishing some very innocuous, harmless statements made by Ministers or Members on this side of the House in the newspapers, either the *Straits Times* or the other Press. The reporters in this House and the country must be able to capture the flavour and the spirit of the debates that go on here and if a Minister is stuck in his reply or is unable to reply or is proved to be incompetent or did not possess the facts, the newspaper reporter ought to be able to write all these things down, capturing the spirit and the words. I think, in that way, democracy will be strengthened, the freedom of the Press would really be implemented and the whole country including Government itself would strengthen its position for the future. So I hope, Sir, that the Ministry would adopt a more positive and a more enlightened attitude towards the Press of this country.

Sir, finally, I just want to touch on tourism because earlier on we were talking about the cable car for Kuala Lumpur. Sir, I hope the Deputy Minister concerned would take every step to ensure and every precaution will be taken to ensure when the cable car begins to operate, after this lapse of time, that the cable will not snap and the safety not only of our local citizens but the tourists who come to this country would be guaranteed because we do not want a first-class disaster when that cable car starts to operate.

Further to that, Sir, on the question of tourism, I think it is disastrous the way in which Batu Caves and all our limestone hills around Kuala Lumpur are being blasted down to oblivion. Sir, these are national treasures and it should be our duty to ensure that these features created by God in the course of millions of years should be preserved and not obliterated for the sake of quick money and the convenience of chaps who want to quarry the limestone. I think that operation should stop immediately and that all our major limestone outcrops around Ipoh, Kuala Lumpur and near Kangar, ought to be declared as national treasures. So, if that could be done, I think that would help the tourist industry. In view of the shortage of time, I would stop here. Thank you very much.

Tuan Haji Shafie bin Abdullah (Baling): Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, dalam menyokong Rang Undang-undang yang dibentangkan di hadapan Dewan hari ini, saya menyentuh beberapa perkara dalam Kepala B. 14.

Kerajaan di dalam menjalankan dasar, iaitu hendak mengimbangkan keadaan kemajuan desa dan bandar hendaklah mengkaji semula dasar pengeluaran kayu-kayan di dalam negara ini. Ekspot kayu hari ini mendatangkan satu hasil yang lumayan sekali kepada negara. Pengeluaran kayu telah berlipat ganda. Darjah-darjah kayu di Malaysia menjadi rebutan di Eropah dan lain-lain negara, tetapi kalau memandang kepada kemajuan-kemajuan yang berjalan dalam negara, pertumbuhan bandar-bandar baharu, bangunan-bangunan untuk perdagangan, rumah-rumah untuk rakyat, bahan dari kayu seperti papan kayu dan lain-lain hari ini melambung tinggi. Seperti juga kata Kerajaan bahawa beras dalam negara kita ini cukup dan rakyat tidak akan kelaparan, maka begitu juga dengan keadaan bahan-bahan kayu yang sangat dikehendaki itu untuk pembangunan jelas tidak berkurangan, tetapi rakyat baik dalam bandar ataupun desa, kalau hendak mendapatkan barang-barang itu, bahan-bahan kayu itu tidak akan dapat membeli dengan begitu mudah dan kalau ada pun terlalu mahal kerana bahan-bahan kayu ini mendapat pasaran yang lebih tinggi harga kalau dibawa ke luar negeri.

Seorang kampung umpamanya yang telah menyimpan wang secara berditik-ditik di dalam simpanan Tabung Haji ataupun Pejabat Pos ataupun Bank Rakyat sebagaimana yang digalakkan oleh Kerajaan akan menemui jalan buntu atau gelap untuk memenuhi rancangan masa depan mendirikan sebuah rumah di kampung. Harapan hendak membelanjakan wang \$2,000, \$3,000 mendirikan sebuah rumah kecil menjadi sia-sia belaka kerana harga rancangan itu telah berlipat-ganda. Ia terpaksa mengadakan wang sebanyak sekali ganda itu pula untuk mencapai cita-cita yang terpendam selama itu. Kesimpulannya di dalam masa Rancangan Ekonomi Baharu imej rakyat kampung akan terus tinggal keadaan seperti lama juga, bahkan dengan keadaan rumah-rumah tidak bersalin atap akan menjadi bertambah buruk. Kemajuan negara ini jangan hanya semata-mata hendak dibandingkan dengan keadaan

rumah-rumah villa, ataupun bungalow ataupun palaces dalam bandaraya di Kuala Lumpur ini. Kemajuan negara dapat diakui manakala rakyat seperti di kampung dan di bandar mengecap kemajuan bersama-sama.

Tuan Yang di-Pertua, pengeluaran buah-buahan dari kampung seperti durian dan rambutan serta lain-lain hari ini memberi sedikit nafas kepada orang-orang desa sekali-sekala menerima windfall ataupun kurniaan Tuhan. Sudah sampai masanya Kerajaan hari ini memberi pandangan yang lebih berat lagi walaupun beberapa rancangan-rancangan telah dibuat untuk menggalakkan orang-orang kampung menanam pohon buah-buahan berdarjah tinggi. Dusun Melayu yang sudah berkurun-kurun itu patut dibanci oleh Kementerian Pertanian dan Perikanan, dan segala pertolongan seperti benih buah-buahan yang baik dan berdarjah tinggi itu diberi dengan percuma. Dibandingkan buah durian di dalam negara kita dengan buah durian yang dijual di negara tetangga kita Thai, sangat rendah keadaan. Durian kampung yang terjual di Kuala Lumpur dan di seluruh tanahair kita ini tidak terjamin isi baik, tetapi kalau di negara tetangga kita isi padat, sedap, harga lima enam kali ganda. Itulah hasil penyelidikan yang dibuat begitu rapi dan pertolongan secara luas dan lumayan diberikan kepada rakyat oleh sebuah negara yang ingin melihat hasil-hasil desa mendapat pasaran baik. Malangnya peruntukan tambahan bagi kemajuan ini tidak ada. Kerajaan memikirkan bahawa sudah cukup dengan peruntukan hasil serta rancangan-rancangan yang dibuat tanpa tambahan apa-apa pada hari ini.

Dengan tertubuhnya Lembaga Perikanan di dalam negara ini rakyat berharap sangat cara-cara penangkapan ikan bertambah pesat dan hasil penangkapan ikan bertambah, bermakna harga ikan laut dan darat akan bertambah murah. Daripada kajian ini sejak dahulu hingga sekarang harga ikan di dalam keadaan yang sama. Rakyat di kampung sangat berharap hendak mengecapkan ikan-ikan laut dengan harga yang murah kerana dengan memakan ikan yang mengandungi zat, yang baik itu akan menambahkan kesihatan mereka. Pengeluaran ikan ini bukan semata-mata untuk orang-orang dalam bandaraya ataupun bandar-bandar sahaja. Apakah yang dikehendaki oleh orang-orang desa memakan dengan ulam pucuk-pucuk ubi sahaja?

Pemberian kerbau lembu secara banyak kepada badan-badan Persatuan-persatuan Belia dan lain-lain badan rakyat sangat dihargai, tetapi saya fikir patut dasar ini dikajikan lagi, iaitu kiranya ada orang-orang perseorangan yang mempunyai kemampuan ataupun daya usaha hendak menternak kerbau lembu besar-besaran, itu patut diberi galakan ataupun serba pertolongan yang boleh, bukan setakat bantuan nasihat sahaja, pertolongan membeli kerbau lembu dan mendapatkan kawasan penternakan, itu adalah satu cara menggalakkan industri di negara kita ini di kalangan bumiputra.

Menyentuh dalam B. 15—Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan. Kementerian ini sedang menggalakkan belia-belie mengambil bahagian dalam perniagaan kecil. Ini adalah satu rancangan yang baik. Saya berharap seluruh pegawai-pegawai belia seluruh negeri hari ini patut digesa supaya jangan hanya tinggal di dalam bilik pejabat sahaja tetapi bergerak menurut cogan belia, iaitu “Belia Bergerak”. Mereka harus bergerak cergas daripada belia-belie itu sendiri. Kedapatan dalam bandar hari ini banyak belia-belie bumiputra kita yang telah berniaga seperti Hot Dog, Hamburger di kaki-kaki lima dan lain-lain. Ini adalah satu perkembangan yang baik dalam negara kita pada hari ini dan mengapa di pekan-pekan lain di seluruh negeri tidak digalakkan begitu? Kedai minuman sejuk, gerai-gerai makan, kedai-kedai jualan kecil serbanika dapat dibuatkan oleh belia-belie kita di tepi-tepi jalan, di kaki-kaki lima dan di mana-mana sahaja.

Saya berseru kepada Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan supaya menguntukkan masa dan tenaga untuk membanci belia-belie kita di kampung-kampung dan bandar yang cenderung kepada perdagangan untuk menjalankan perniagaan secara kecil-kecilan ini dengan memberi nasihat, galakan, semangat, pimpinan dan juga kewangan untuk memulakan rancangan-rancangan kecil ini. Negara berkehendakkan belia-belie yang serba boleh, berani menghadapi cabaran, bukan semata-mata menghadiri kursus, pandai bersyarah, pandai berkugiran tetapi kita mahu pandai berdiri di atas kaki sendiri, berani berjaja dagang, masuk kampung keluar kampung, itulah yang dikehendaki dalam cabaran masa sekarang ini.

Menyentuh dalam B. 24—Memandang kepada pendapatan hasil negara yang begitu banyak daripada saluran-saluran kastam dan eksais, saya mencadangkan sepatutnya Kerajaan hari ini memberi peluang yang baik lagi kepada pegawai-pegawai kastam kita mencapaikan darjah yang tinggi daripada segi mutu pekerjaan. Sudah sepatutnya pegawai-pegawai tinggi dan rendah Jabatan ini dikirim keluar negeri untuk mengikuti kursus ataupun melawat, melihat cara-cara perkhidmatan kastam di Eropah ataupun di Amerika supaya dengan pengalaman mereka yang baharu itu akan menambahkan intensif pegawai-pegawai kastam ini menghadapi kerja-kerja mereka dan tugas-tugas mereka.

Jabatan ini berkehendakkan kepada perubahan-perubahan yang besar di dalam struktur jabatan. Pegawai-pegawai kastam telah menghadapi maut untuk menentang penyeludupan dan untuk mendatangkan hasil yang banyak kepada negara dan oleh itu Kerajaan harus menimbang untuk memberi kelayakan yang seimbang kepada pegawai-pegawai dari jabatan ini.

Menyentuh dalam perkara B. 18. Semalam Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka meminta supaya Kerajaan menyiarkan Lapuran Kajian Keciciran dalam bahasa Cina dan lain-lain bahasa. Saya percaya, Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain dalam Dewan ini bersetuju dengan saya bahawa ini adalah satu permintaan yang sangat berlebihan kerana dengan siaran dalam Bahasa Kebangsaan dan bahasa Inggeris itu kita percaya rakyat sudah dapat meneliti laporan itu dengan puas dan cukup, tidak payah dengan berbagai-bagai bahasa yang lain.

Menyentuh dalam perkara B. 7—Jabatan Perdana Menteri. Kerana Malaysia kita ini berada dalam Asean, maka sudah sewajarnya perhatian baik diberi oleh negara kita terhadap kejadian-kejadian yang berlaku di Mindanao hari ini. Melalui jasa baik Perdana Menteri ataupun Menteri Luar kita soal penindasan yang berlaku ke atas saudara-saudara kita orang-orang Islam di Zamboanga dan lain-lain tempat di Mindanao itu diberi perhatian oleh negara tetangga kita yang dikasihi iaitu Filipina.

Kita ingin melihat orang-orang Islam dalam negara-negara Asean kita ini dapat hidup dengan aman, bebas, mencari kehidupan dan mengerjakan amalan ibadat dengan damai

dan merdeka, tidak diganggu oleh mana-mana pihak sebagaimana yang kita dalam negara ini merasai nikmatnya. Sebagai saudara-saudara Islam tentu kita tidak merasa senang hati kalau saudara-saudara kita daripada satu rumpun bangsa hari ini berpecah belah, berbunuh-bunuh di antara satu dengan lain hanya semata-mata kerana mencari ketenangan ibadat dan hidup.

Perdana Menteri kita dan juga Timbalan Perdana Menteri kita yang telah diakui sebagai negarawan Asean dapat memainkan peranan yang bijak untuk menyelamatkan saudara-saudara kita Islam itu daripada terjerumus di dalam satu peperangan ataupun pergaduhan yang mungkin mencetuskan api permusuhan ugama dan bangsa sendiri. Itulah sahaja ucapan saya dalam bahagian ini.

Tuan Tan Cheng Bee (Bagan): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1972 dan 1973) dan Usul di atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan dan saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, I would like to repeat my appeal to Government to consider paying the pensioners some form of relief now as the cost of living has risen so high today that these small pensions some of the old pensioners are drawing are totally unrealistic as compared to the current high cost of living.

Sir, the Committee set up over a year ago is as yet unable to submit its recommendations to Government, while the prices of essential commodities have risen and are still rising to make life more miserable for the old pensioners who are drawing a meagre pension. It is the general opinion that the Government is not giving these once loyal and devoted public servants a fair deal because their voices cannot be heard for want of a proper union. However, their counterparts today in the Government Service or in statutory bodies have since Merdeka Day not only been given several favourable revisions of salaries but also better terms of service as a result of strong action taken by their respective unions. It is an irony that whilst Government has responded favourably and hastily to the shouts and threats of those strong and young unions, it has remained indifferent to the very feeble clamour of the weak and old pensioners. On behalf of the old pensioners, I would

therefore plead to the Government to consider paying them some reasonable form of interim relief for them to cope with the current high cost of living if the Government is truly and sincerely sympathetic towards the cause of the pensioners.

After all, Sir, Singapore has restored to the old pensioners who have survived 12½ years their full pension two years ago, and I feel that the Government must have justly and fairly considered all aspects of the Pension Ordinance before they made their decision. Would our Government now under the leadership of our wise, fair and just Perdana Menteri simply waive off this issue by this delaying tactic at the expense of those loyal and devoted public servants of yesterday who are now finding the stress and strain of the current high cost of living so unbearable that life to them is a drudgery? Sir, in the name of *masyarakat adil*, which we are proclaiming throughout the country, I plead once again for those brave, devoted and faithful servants of the public of yesterday, and it is my fervent hope that my voice will be strong enough to be echoed throughout this august House so that it would strike the sympathetic cord in the heart strings of our beloved Y.A.B. Perdana Menteri as well as all the members of the Cabinet. Let us pray and hope that it does.

Sir, I come now to the next item—Customs and Excise. I would like to appeal once again to the Minister of Finance to lift the increased import duty, i.e., 20 cent per pound on Mandarin oranges during this coming Chinese New Year season as he had so generously done during the last Chinese New Year so as to allow Malaysians of Chinese origin to enjoy this New Year with renewed joy and happiness. If I am not mistaken, it is the policy of the Government to leave the customs and cultures of all people domiciled in this country undisturbed and as the use of Mandarin oranges is a common custom of Malaysians of Chinese origin during the festive season especially for greeting friends and relatives and for offering to their Gods during the Chinese New Year, I hope the Minister of Finance would once again lift this import duty on oranges so that Malaysians of all races in this country could celebrate this Chinese New Year in the spirit of goodwill. Even the non-Chinese Malaysians, whilst practising goodwill, would like to offer their

Chinese friends some oranges to wish them luck and happiness during the coming year. What better demonstration of goodwill could there be than the gift of a few oranges to our friends who are Chinese, Malays or Indians during such a festive season? I hope, Sir, this will receive the sympathetic consideration of the Minister of Finance.

Dr Chen Man Hin (Seremban Timur): Tuan Speaker, saya hendak bercakap sedikit di atas beberapa perkara di bawah Kertas Perintah 13 tahun 1973, Kepala B. 17—Kementerian Pertahanan, dan Kertas Perintah 19 tahun 1973, Kepala P. 29—Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, dan di sini saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

The Plight of the Pulau Ketam Fishermen.

(Dengan izin) The residents of Pulau Ketam depend mainly on fishing for their livelihood. Their life is a constant struggle against the elements and also for survival. The simple and loyal people of Pulau Ketam have to work very hard to make ends meet. Unfortunately, their difficulties have been compounded by pirates who harass them regularly and seize their boats ever so often. A visit to Pulau Ketam will confirm the truth of these complaints. These acts of piracy are committed despite the fact that these fishermen are fishing in home grounds, within Malaysia's own waters. Quite a number of these acts of piracy have gone unreported largely because the Marine Police have not been able to help much or are reluctant to do so for fear of causing an international incident. The hard-working and poor fishermen usually submit to these pirates by the usual pay-offs and when their boats and equipment are seized, extortion money has to be paid to have them returned, with sums ranging from a few hundreds to a few thousand dollars.

Mr Speaker, Sir, steps must be taken by the Government to give adequate protection to our fishermen whose livelihood is endangered and who provide valuable protein food for the people of this country. The first step should be to hold talks regularly with Indonesia on a Government-to-Government level to stamp out the practice of preying on innocent, simple fishermen. The second step is that ASEAN, as an economic organisation, can help to bring up this matter in one of its meetings because fishing as an economic undertaking can be

seriously affected if sea piracy is left uncontrolled. The third step should be to get the Marine Police and the Royal Malaysian Navy to increase the efficiency of their patrols to keep our waters free from undesirable elements. Too much emphasis may be put on providing missiles for the Navy that there is the possibility that regular patrolling of the seas had been neglected. This situation must not be allowed to continue indefinitely because if our Navy and Marine Police cannot protect our fishermen, their credibility would be put in doubt.

Mr Speaker, Sir, the other point is the question of tapping the full potential of Cameron Highlands, under Kertas Perintah 13/1973, Kepala B. 14—Kementerian Perdagangan dan Perusahaan dan Kepala B. 49—Kementerian Perhubungan. Mr Speaker, Sir, among the many tourist attractions in Malaysia, very few have the special qualities which Cameron Highlands possess. It has a cool, breezy climate and breath-taking scenic beauty and has always been a favourite venue for those who want to escape the heat of the lowlands and the dust and pollution of the cities. But for some reason or other, publicity has not been given adequately for Cameron Highlands. Genting Highlands with lesser natural endowments seems to have stolen the limelight because of the casino and its proximity to Kuala Lumpur. Penang has achieved international fame and acceptance because of its beauty and golden beaches which are a special draw for tourists who come here from temperate or cooler climates and who yearn for a warm holiday by the beach. Cameron Highlands can become a *Mecca* for not only local tourists but also for tourists from countries in South-East Asia. Its cool air, beautiful gardens and other attractions will be a welcome change for tourists who hail from Indonesia, the Philippines, Singapore and Thailand.

Two factors are required to make Cameron Highlands a holiday centre for South-East Asia and the region. One is accessibility. Situated in the midst of the Main Mountain Range, the way up is by a long, winding, uphill road and the distance from Kuala Lumpur has probably deterred many tourists from paying a visit to Cameron Highlands because of the long, tiresome and boring journey. The answer would be to build an air

strip in Cameron Highlands which will make it more accessible, probably within minutes instead of hours of tiresome motoring.

The second step, Mr Speaker, Sir, should be adequate publicity by the Jabatan Penerangan. Once it becomes easily accessible, tourist officials should publicise it as a holiday resort among countries in South-East Asia. This is one area where MAS can use its initiative to attract and ferry tourists from the neighbouring countries and perhaps also organise package tours and include Cameron Highlands as part of its itinerary.

The last point I wish to bring up is under Kementerian Kesihatan, Kertas Perintah 16/1973, Kepala P. 26. The question of haemorrhagic fever is drawing attention in the Press and among the people in this country because of the many deaths that had occurred in Jinjang Village. Today, we see in the papers a news report that a death from haemorrhagic fever or dengue has occurred again in Batu Pahat recently. Mr Speaker, Sir, dengue fever may become a nation-wide problem in the future, although I hope not, but we must look for signs and take steps to prevent such an occurrence. There is no specific treatment in the form of vaccine or any other cure except probably assistance in the hospitals. So the best thing is to adopt preventive measures and because we want to prevent it from becoming a nation-wide problem, I would suggest to the Ministry of Health that it should use TV and radio to publicise to the people that they must take adequate anti-mosquito control not only by spraying their houses and gardens but also making sure that all pools or collections of water around the house be completely dried. I hate to remind the House about this but this can be a serious matter. Like most virus fevers, it is endemic in the country—it occurs every now and then but once in every 4 or 5 years, there is a serious exacerbation and death may occur and this may be just one of the occasions when dengue fever becomes a serious problem. Therefore, to prevent it from becoming a nation-wide problem, I would suggest strongly to the Ministry of Health to convey to the public the seriousness of the problem and to ask them to take adequate preventive measures.

Tuan Yeoh Teck Chye (Bukit Bintang): *(Dengan izin)* Mr Speaker, Sir, from looking at the Supplementary Supply Bill before us, it

would appear that Government has been spending far too much money without proper planning.

Mr Speaker, Sir, permit me to make some observations under item Kepala B. 18. Education in every advanced or developing country is a very expensive item. But in our case, I feel that we have not done enough. In Malaysia, education is still beyond the reach of the lower income group because text-books are too expensive and secondary education costs are extremely high. I feel that the Government should provide free secondary education especially to the children of poor parentage because it is our moral obligation to see to it that every child should have the opportunity to develop his potentiality to the fullest extent possible. As a nation, we can only progress if we have a high percentage of literacy and to parents rich or poor, the education of their children should be the top priority.

Mr Speaker, Sir, it is a pity that the Aziz Report appears to have sadly neglected the plight of the heads of schools who very rightly are completely frustrated. The secondary heads of schools have painstakingly built up the secondary schools up to the present standard and position right from scratch and it would appear that their dedication and hard work have not been appreciated. Their future also appears to be very bleak and insecure and it is very likely that they have to relinquish their position once their job is completed. I consider this to be most unfair and I hope that the Government will take the necessary steps to ensure that they are well rewarded and their future secured.

Mr Speaker, Sir, speaking on Kepala B. 29, I would like to draw the attention of this House to Press statements regarding the unsatisfactory pace of Malaysianisation, particularly in the planting industry. I have had occasions to meet members of the Association of West Malaysia Plantation Executives and its President, from whom I gathered the following information. According to known figures, there were 791 expatriates serving in the planting industry as at 1st January, 1966 and there were 339 as at January 1971. That means it took five years for 452 expatriates to leave the country. In fact, since our country became independent in 1957, the process of Malayanisation over fifteen years has been extremely slow and

delayed to the extent that even today the plantation industry is predominantly controlled and managed by expatriates. It is a myth if it is said that we lack sufficiently qualified Malaysians to take over these responsibilities. How are we going to absorb the qualified graduates from the universities and agricultural colleges if we permit expatriates to continue to bar Malaysians from such positions? It is a known fact that, although a few extra minor posts had been given to Malaysians, the expatriates have elevated their previous posts to those of Regional Controllers, Production Managers, Financial Controllers, Research Services Controllers, Engineering Directors, Group Engineers, etc. These are superficial managerial posts created from 1968 onwards to suit these remaining expatriates but Malaysians are confirmed as managers in name only. A Malaysian, who is better qualified with more experience and who had acted for over two years, has not yet been confirmed, but another expatriate who started acting one year later than this person was confirmed in appointment. In another instance a Malaysian with 18 years of service was asked to leave after serving the company for the same period and having worked as acting manager on several occasions. Why is it that in cases of job redundancy and termination and renewal of contracts, Malaysians are singled out for termination, whilst expatriates are allowed to continue in service? It is hoped that the practice of terminating the services of senior Malaysian executives and replacing them by smaller posts in order to create a favourable image to the Government on the extent of Malaysianisation be discouraged as this is being done to perpetuate the continued existence of expatriates in super-created posts.

Mr Speaker, Sir, I would like finally to make some observation under Kepala B. 26. We note that the Minister of Health has made a few trips abroad to entice back our nurses to overcome the increasing shortage of nurses in our hospitals, but the Minister has not made known the degree of success in his efforts to bring the nurses back from abroad. Has he failed in his attempt? If so, why are the Malaysian nurses reluctant to serve in our hospitals? Is it because our terms and conditions of service in the Government hospitals are less attractive or is it due to the irksome red-tape? These are questions that

have to be examined dispassionately before the Minister makes further trips of such a nature. I would therefore request the Minister to make a proper survey conducted by competent persons to identify the causes and suggest remedies.

Tuan Ng Hoe Hun (Larut Selatan): Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bercakap kepada Kepala B. 18, Kertas Perintah 14 di bawah Kementerian Pelajaran, meminta tambahan sebanyak \$195 juta untuk sekolah-sekolah dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) In my speech, Tuan Speaker, I wish to touch on matters of principle pertaining to items requested for by the Ministries as contained in these Command Papers. Firstly, I cannot understand why the Ministry of Education is asking for so huge a sum of money to supplement its already huge expenditure.

Secondly, I cannot understand why the money that was allocated to this Ministry has been so quickly spent. There must be something wrong radically with the Education Ministry. I would imagine that the large amount of money allocated in the last Budget was more than sufficient to meet its requirements twice over.

Thirdly, I would plead with the Minister that before another request is made for more money next time to overhaul the whole Ministry and discover how money is being wasted unnecessarily.

Fourthly, I sympathise with the Minister of Finance in his desire to meet the request for \$195 million. Where on earth will this money be coming from? Will he resort to borrow from other nations? Please just pause for a while and remember that at the last Parliament the Deputy Finance Minister stated that every man, woman and child in Malaysia owes foreign nations to the tune of about \$800 each. Now, with the further request for more money, I am afraid the people of Malaysia will now have to owe other nations directly or indirectly more money. Oh Allah!, as we prayed to you earlier in this House, what has become of the Malaysian nation that it does not know how it spends but goes on spending without restraint?

Fifthly, I am sure some of this money will be spent on students in the vernacular schools, that is, Chinese and Tamil schools. To this I wish to surmise that the teaching of the Malay language in all Chinese and Indian schools in Standard I to Standard VI classes is inadequate. So what will be the consequences when they reach Form I, where the entire medium of instruction will be in the Malay language—chaos, exasperation and anger will prevail. I am sure no remove classes or special one-year classes will be conducted to coach these pupils in the Malay language. This will result that 90 of the students in Chinese and Indian schools will be drop-outs and can you not imagine the gigantic headache the country will be facing? It would mean that a lot of Chinese and Indian boys will be roaming the streets. I shudder at the thought of hoards of youths running wild. I advise the Government not to wait until that day comes but to look closely into this problem and solve it now. Don't wait until we come to the bridge before we cross it. We cannot afford to have a short-sighted policy now, but must plan for the future immediately. I only hope that some of the money requested for will be used to give more lessons in the Malay language in all primary Chinese and Tamil schools from Standard I to Standard VI.

Last night the Member of Parliament for Bandar Melaka quoted figures of failures in the Chinese primary and Indian schools in Bahasa Malaysia and it amounted to an average of 75%. Now, will this be an eye-opener for the Minister? Is this good or bad for the country? If it is bad, naturally you will have to do something about it. Can you therefore let us know of your plans whereby such disastrous results will not repeat itself? Should this occur again, will you accept the fact that you yourself are a failure and you should graciously resign and allow someone better, with more skill to handle the situation? This, Sir, I put it to you. Should you be hurt over this I am very sorry, but I am sorrier for the whole nation should no improvement be seen. Do you agree with me, Sir?

Now, Sir, I wish to comment on Kajian Keciciran, the Drop-out Study that has been conducted. Let me congratulate the Government in carrying out the study, but this has not solved the main problem of why there should be this unnecessarily large number of

drop-outs. The Report does not deal in great detail what steps should be taken to eradicate the drop-out problem. It is also regrettable that no further concrete recommendation was made as to what should be done with the young people considered as drop-outs. Now that we have this problem amongst our midst, what is the Government going to do about it? I warn the Government that if no concrete steps are taken to solve this drop-out problem, the Government is purposely breeding a race of monsters, terrors and horrors, who will be irresponsible and constitute a threat to the peace and security of the country, we can put them in prison. Yes, I agree with that, but have we the place to detain them and how should we detain them? How can the country afford to keep this vast army of orang-orang tahanan drop-outs? Presumably under I.S.A. Therefore, should not a solution be found now before it is too late to solve this pressing problem? I now wish to ask the Government not to linger further but to press forward to solve the drop-out problem and at the same time prevent further the swell of drop-outs from the schools.

Now, Tuan Yang di-Pertua, I wish to speak on matters of principle pertaining to items requested for by the Ministry of Communications under Kepala B. 49, Kertas Perintah 13/73. Now I do not know how the public can put up with the abusive, inefficient and money-grabbing policy of the Telecommunications Department—that is the telephone service, Sir. Yet this section of the Ministry can now so boldly come forward to ask for more money. For what—I wish to know. Ask anyone in the street who has had the unfortunate experience of using a public telephone booth and the answer is the same—inefficiency. The Honourable Member for Ipoh yesterday said that it was just impossible for him, as a Member of Parliament, to call a telephone operator to book a call. What would be the fate of the man-in-the-street? To illustrate the frustration of the public, may I recall the remarks by the former Minister of Communications that telephone booths are wrecked, telephones are smashed, telephone wires are ripped from their boxes, telephone coin boxes are also opened—and a host of other vandalism that happen habitually throughout the country. The reason, Sir, as to why is simply this: the public are annoyed and frustrated with the telephone booth and in their frustration they destroy the very thing

that annoys them. The Minister may say, "Oh, this is not true!" If that be it, I invite him to use the public telephone booth anywhere in this part of the country to see for himself. Don't condemn me here in this House until you have made use of the public telephone booth anywhere in the country. The Honourable Member for Ipoh has given you last night a classic example of his frustration with the Telephone Board. Now let me relate my bitter experience with the Telephone Board at Taiping, Perak. Last month I made a "999" emergency call from a public phone booth after a man had made an one-hour's attempt to call the operator without an answer. On dialling "999"

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, on a point of clarification—the "999" is a very dangerous call. If the line is out of order then naturally you could have dialled without success for one hour but he could have dialled from the neighbourhood. "999" is to save lives, "999" is to send for the fire engine. So be careful whether the line is disconnected by vandalism.

Tuan Ng Hoe Hun: If the Minister would be patient enough he would understand what I am talking about. Now with regard to the "999" service again, I dialled the "999" and the operator, instead of asking me, "What service do you want?", which is normal when you dial the "999"—i.e. the operator will say, "What service do you want? Fire? Hospital? Police?". But what did I get? I got abuse! The operator abused me with the filthiest of language. It is not parliamentary language to bring up here what he said to me. But I can assure you, Tuan Yang di-Pertua, that it is the filthiest of language. My God, if I were to say it here, Sir, you would collapse here. (*Ketawa*) Tuan Yang di-Pertua, if this operator had only abused me after asking me what emergency service I wanted, I would not have minded but to cut off the line dead after the abuse is, I believe, the last straw. The next day I wrote to the Ipoh Telecommunications Department, to the Pengawal Talikom Ipoh, and complained to him of the treatment I had received over the Telephone. The officer was very nice about it and he replied immediately. Thank God, I got a reply anyway. He was very nice, he replied and said that he would make an investigation. It was very nice of him, Sir. So two weeks later I got another reply from this

officer and the officer said, "I am very sorry, I cannot find out who the culprit was who abused you." That was all. The matter ends there. So I am bringing it up here before the Minister to see what he can do. You cannot have a public servant abusing the public and especially on a "999" call. If you want to abuse me, abuse me after asking what service I wanted. Wouldn't that be right, Sir? You would agree with me?

Tuan Yang di-Pertua: I am not on the witness stand. (*Ketawa*)

Tuan Ng Hoe Hun: Sir, I am very sorry that the matter of abusing the public and the inefficient service given by the Telecommunications Department is rather depressing. Complaints on the Telecommunications Department range from overcharging to countless other complaints on inefficiency.

Now, may I suggest that either the kakitangan in this Department be overhauled or shall we have a more inefficient service? Please bear with me, Sir, that I congratulate 20% of the kakitangan of the Telecommunications Department as being most efficient. May I at the same time say that the Telecommunications Department is now too large and it should be made into an autonomous body like the Lembaga Letrik Negara. If this should come true and inefficiency still prevails, will the Government allow a private company to run a private telephone service. I do not see why the Government should not allow such a private service to be started when after all private hospitals are in existence now in Malaysia. May I plead to the Government to think over this seriously and give it considerable thought.

May I now touch on Kepala P. 18, Kertas Perintah—ini yang akhir sekali.

Tuan Yang di-Pertua: Order, time is up!

Tuan Ng Hoe Hun: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Yang Berhormat-Yang Berhormat yang telah bercakap berkenaan dengan pejabat-pejabat di bawah Kementerian saya

di atas dasar-dasar, tetapi saya dapati bukan-nya dasar tetapi detail. Walau macamanapun, saya suka hendak menjawab pandangan yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Larut Selatan yang kita semua ketawa bila dia dial 999. Setahu saya apabila dial 999 semua line stop, operator mesti sampaikan kalau ada kebakaran kepada fire-brigade. Kalau ada gang robbery kepada polis, kerana itu straight line. Kita tidak boleh soal. What I am afraid is that if you are trying to play the fool with 999, then probably you would get into trouble, because we do not want anybody to test it unless you come with me: it is for me as the Minister concerned or for the officers concerned to test whether they are sleeping even at 1.00 am. at night. I have been on the round even at 2.00 a.m. at night.

Saya harap kepada Ahli-ahli Yang Berhormat, kalau ada pegawai-pegawai dalam mana-mana pejabat dan Kementerian saya yang kurang adab, atau tidak mengikut peraturan, jangan cakap di Parlimen sahaja, tolong beri repot. You have every right to report it immediately. Give me all the particulars and I will take immediate action. If it is proved to be so, we will take necessary action against them.

Saya harap janganlah hendaknya dilaongkan sahaja di Dewan yang mulia ini—tidak elok, oleh kerana satu orang kalau pun terjadi, yang beribu-ribu orang lain tak buat semacam itu. Ini tak kenalah to encourage our civil servants who are doing their dedicated service, particularly telephone operators.

Ahli Yang Berhormat itu, kalau tak ada talipon, dia tak boleh berhubung dengan mana-mana tempat, maka sepatutnya dia berterima kasih. Tetapi to err is human but to foregive is divine. But we would like to make an assurance here that we will give you the best co-operation as far as the matter of telecommunications is concerned. We are graded excellent in the world of telecommunications. Although we are trying to improve, to have automatic exchanges in all places dalam Tanah Melayu kita. Ini mekakan masa. Kita ada peruntukan \$300 juta. Belum pun sampai 3 tahun, kita sudah commit \$300,000,000 for the Five-Year-Plan—within the Plan's first two and a half years we have already committed that sum. Saya harap kepada Ahli Yang Berhormat, tolonglah berhubung dengan Menteri supaya saya dapat mengarahkan pegawai-pegawai

saya menyasat dan membetulkan perkara itu. Saya ucapkan berbanyak terima kasih terlebih dahulu.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan kenyataan Menteri tadi, katanya saya main-main dial 999. Saya hendak beritahu dengan Yang Berhormat Menteri, bahawa saya tidak main-main, ada perkara mustahak sekali.

Tuan Yang di-Pertua: Saya percaya Ahli Yang Berhormat tidak main-main. Sila duduk!

Tuan Ng Hoe Hun: Saya hendak jawab.

Tuan Yang di-Pertua: Saya sudah percaya—sudahlah!

Tuan Ng Hoe Hun: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Saya tak suka mengganggu Yang Berhormat tengah berucap.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, saya takut dia testing, maka itu tak kenalah. Ini 999 bukan boleh testing.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya tahu saya bukan testing. Saya dial 999. Saya panggil emergency. Saya tahu dia baru sahaja dengar, tetapi saya sudah beberapa bulan tahu akan hal itu.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, saya harap akan dapat satu particular dan saya akan investigate dan saya akan ambil tindakan, kalau betul. Kalau tak betul, kita ambil tindakan kepada Ahli Yang Berhormat itu (*Ketawa*).

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, masaalah ini saya sudah beritahu Pegawai Talipon, Ipoh, sudah berhubung dengan surat.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, saya akan ambil tindakan sendiri.

Saya suka juga memberi penjelasan kepada Ahli Yang Berhormat dari Bungsar yang mana beliau mengatakan bahawa kawasan Perdagangan Bebas atau Free Trade Zone membahayakan pergerakan kapal terbang di lapangan terbang Pulau Pinang adalah tidak benar. Pembinaan bangunan di kawasan

perdagangan tersebut adalah mengikut kehendak yang ditetapkan di dalam pelan induk ataupun overall master plan lapangan-terbang yang tersebut itu. Semua bangunan yang didirikan di dalam kawasan tersebut adalah dikehendaki mengikut syarat-syarat yang ditetapkan supaya bangunan itu tidak akan menggendalakan, atau menimbulkan bahaya bagi pergerakan kapalterbang di lapanganterbang Pulau Pinang itu.

Bagi menjelaskan teguran Ahli Yang Berhormat dari Dato Kramat yang telah menyentuh tentang tindakan oleh Kementerian saya untuk mengurangkan lagi kemalangan jalanraya. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum Majlis Keselamatan Jalanraya, yang mana saya sebagai Pengerusinya telahpun mengadakan beberapa kempen bagi mengurangkan kemalangan jalanraya, disamping itu tindakan bagi meminda Road Traffic Ordinance juga telah diambil oleh Kementerian saya sebagai satu langkah untuk mencegah berlakunya kemalangan jalanraya.

Mengikut statistik yang diperolehi bilangan kemalangan jalanraya telahpun berkurangan semenjak tindakan tersebut telah diambil. Begitu juga kita ada pakar-pakar daripada dunia antarabangsa yang terkenal sedang menyiasat berkenaan dengan lalu-lintas di Bandaraya Kuala Lumpur ini. Kita berharap dengan seberapa segeranya repot-repot atau recommendationnya akan disampaikan kepada Kementerian saya, dan kita akan mencari jalan dan menjalankan recommendation bagaimana hendak mengurangkan kesesakan dan menjauhkan kemalangan jalanraya di Bandaraya Kuala Lumpur ini.

Ahli Yang Berhormat juga telah menanyakan mengenai Flying Squad di Jabatan Talikom. Flying Squad di Jabatan Talikom telah menjalankan pergerakannya dengan baik di kawasan Kuala Lumpur dan Petaling Jaya dan telah diterima oleh orang ramai dengan baik, Psychologically, we give you service through short circuit radio to divert the vans which are contacted immediately. Tetapi oleh kerana kita ada 27 van, satu hari kadang-kadang ada 700-1,000 talipon rosak, tentulah kena menunggu, walaupun kita ada perhubungan shortwave. Kita akan tambah lagi, oleh kerana dengan kejayaan itu, kita akan adakan rancangan tersebut di Bandar-bandar yang besar seperti Ipoh, Pulau Pinang dan lain-lain. Mengatakan Flying Squad sudah tak ada lagi, atau tak menjalankan

kewajipan, kenyataan Ahli Yang Berhormat itu tentulah tak bertanggungjawab, tetapi jangan lupa, apabila talipon rosak, dia ada bermacam-macam rosak, umpamanya kalau hujan lebat dan bah air masuk dalam cable. Ini bukan kerja Flying Squad. Dia ada Special Rescue yang hendak dicari tempat mana yang basah, bagaimana dalam persidangan Parlimen yang lalu, hujan lebat bah di sini, kita tak dapat berhubung dan putus hubungan luar dengan kita Ahli Parlimen yang ada di sini. Saya telah diperintahkan supaya mengadakan micro-wave dengan telephonic, kiranya wire masuk air, kita boleh buat panggilan dengan cara micro-wave. Ini sedang diatur.

Begitu juga Ahli Yang Berhormat dari Ipoh, saya ingat lagi pada persidangan yang lalu ia bercakap juga berkenaan dengan international telephone tak dibuka 24 jam. International operator is available for 24 hours round the clock. Kita boleh berhubung dengan 51 buah negara di luar dengan hanya beberapa minit sahaja, tetapi kalau Yang Berhormat itu boleh terangkan apa harinya, apa jamnya, kita boleh siasat, tetapi perkhidmatan international kita diakui oleh dunia luar dan semua pedagang dan factory managers yang ada di sini boleh berhubung terus dengan New York, Amerika, Berlin dan mana-mana juga dalam dunia yang kita telah ada perhubungan dengan 51 buah negara. Saya berharap janganlah sebab nila setitik, rosak susu sebelanga. Kalau hanya beliau barangkali tersilap number atau wire taliponnya tak betulkah, saya pun tak tahu, kerana ini machine, dengan satu call hendak katakan our telecommunications system is the worst in the world, it is not right. Kalau yang berapa ratus ribu call through is most efficient. Dengan sebab itu, saya kata kalau diberi keterangan yang penuh, saya akan siasat, terutama sekali perhubungan dengan luar-luar negeri memang kita akui cukup baik kerana kita ada berhutang dengan World Bank and World Bank takkan beri hutang dengan baik keadaannya, melainkan our operational system is efficient; telahpun digredkan, the grading of the World Bank and we have borrowed money from them. In the world of telecommunications we are graded as excellent—it is not just fair.

Ahli Yang Berhormat dari Mukah membangkitkan perkara lapanganterbang Mukah, kalau masa hujan kapalterbang yang B.N. 2

pun tak boleh turun. Saya akan berhubung dengan pihak Kementerian Kerjaraya supaya menyiasat perkara ini dan kita akan dapat peruntukan untuk memperbaikinya, kerana polisi Kerajaan mengenai lapanganterbang yang mana kapalterbang hendak turun sama ada yang besar atau yang kecil, samada Boeing atau tidak, safety in the air, the safety to land is the first concern of the Government.

Sebagai Menteri Perhubungan, saya ucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang membawa perkara itu dan kita akan mengambil tindakan dengan seberapa segeranya.

Berkenaan dengan kapalterbang MAS yang beliau sendiri telah berkata kita telah membeli sebuah lagi B.N. 2 yang baru.

Berkenaan dengan perkhidmatan penerbangan MAS ke lapanganterbang tersebut MAS telahpun mempunyai rancangan untuk menambah lagi bilangan penerbangannya ke Mukah mulai daripada 1hb Julai, 1973. MAS telahpun menyediakan rancangan menambahkan bilangan penerbangan di Mukah daripada dua kepada empat penerbangan seminggu diantara Miri-Mukah dan daripada 3 perkhidmatan seminggu ke empat perkhidmatan seminggu dari Mukah dan Sibul.

Sebaik-baik sahaja persediaan disiapkan, maka MAS akan memulakan penerbangan-penerbangan tambahan itu dan saya harap apabila Yang Berhormat balik dan akan memberi keterangan kepada orang di sana supaya ramai orang yang menaiki dan kita akan tambah lagi kalau perlu.

Bagi menjawab pertanyaan Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka berkenaan dengan Lapangan Terbang Antarabangsa Senai, saya suka menegaskan sebuah lapangan antara bangsa adalah perlu diadakan di kawasan Johor untuk menampung kegiatan dalam perindustrian di kawasan itu dan juga untuk memberi perhubungan udara terus-menerus di antara Semenanjung Malaysia dengan Malaysia Timur dengan tidak perlu membuat persinggahan di Singapura. Kementerian saya juga sedang mengkaji kemungkinan mengadakan pergerakan-pergerakan muatan udara ataupun bulk air cargo services daripada mana perkembangan-perkembangan dan aktiviti-aktiviti penerbangan awam boleh dimajukan dari Senai itu.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew):

Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang berkenaan yang telah mengambil bahagian berhubung dengan perkhidmatan di bawah Kementerian saya.

Ahli Yang Berhormat dari Batu meminta Kerajaan untuk mengambil tindakan sertamerta untuk menghapuskan penyakit malaria. Adalah memang kena pada masanya soalan ini dibangkitkan, kerana mulai pada bulan Julai ini kenyataan-kenyataan yang pesat sedang dijalankan untuk menyembur semua rumah di seluruh kawasan bandar di negeri Selangor sebagai langkah pertama dalam usaha-usaha membasmi malaria.

Satu kejadian telah berlaku di Jinjang yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat. Sebenarnya, kawasan Jinjang ini adalah satu kawasan Tempatan dan Jinjang ini adalah kawasan Tempatan ini bertanggungjawab untuk membersihkan sekeliling dan mengawal nyamuk-nyamuk dalam kawasan itu, oleh kerana pembiakkan nyamuk-nyamuk jenis Ades bertambah baharu-baharu ini adalah kes-kes Dengue fever pun telah bertambah sebab kuman Dengue itu dibawa oleh nyamuk tersebut. Peranan Kementerian Kesihatan adalah sebagai penasihat sahaja kepada Majlis Tempatan dan pelaksanaan nasihat ini adalah tanggungjawab Majlis Tempatan tersebut. Pelantikan Merinyu Kesihatan Umum untuk menjalankan segala tugas-tugas yang berkenaan dengan kesihatan adalah di dalam tanggungjawab Majlis itu juga. Kawasan Jinjang tidaklah dianggarkan sebagai kawasan malaria ataupun kawasan endemic bagi malaria, dan oleh sebab itu penyemburan minyak serangga bagi mengawal penyakit malaria tidaklah perlu diadakan 6 bulan sekali. Perkara ini, saya sendiri telah mengambil berat dan saya telah arahkan pegawai saya jikalau Ahli-ahli Majlis Tempatan Jinjang tidak boleh bertanggungjawab untuk membersihkan kawasan sekeliling dan menghapuskan nyamuk-nyamuk di kawasan itu, maka Kementerian berhak mengambil alih supaya tanggungjawab kebersihan kawasan itu diletakkan di bawah Kementerian saya. Dan begitu juga saya sendiri akan pergi di kawasan itu untuk bertemu ahli-ahli Majlis Tempatan pada malam ini.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan . . .

Dr Tan Chee Khoon (Batu): Tuan Yang di-Pertua, adakah Menteri Kesihatan sedar nyamuk bukan sahaja ada di Majlis Tempatan Jinjang tetapi ada berjuta-juta nyamuk di sekeliling Majlis Tempatan Kepong Baharu, Bamboo Garden, Kepong Garden, Desa Jaya dan jika nyamuk-nyamuk itu tidak dihapuskan maka akan timbul lagi penyakit haemorrhagic fever di tempat yang sebut itu.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa Ahli Yang Berhormat memang faham langkah ini adalah berkait dengan Majlis Tempatan (Local Council) City Council dan juga Kementerian Kesihatan. Dalam kawasan tersebut itu adalah kebersihan menghapuskan nyamuk dan sebagainya bukan tanggungjawab Kementerian saya. Oleh itu, saya telahpun memberi arahan kepada pegawai-pegawai kanan saya berunding dengan pegawai-pegawai Negeri yang berkenaan untuk mengadakan satu dasar yang sama supaya penghapusan malaria ini boleh dilaksanakan dengan kerjasama daripada pegawai-pegawai tempatan dan pegawai-pegawai tiap-tiap negeri.

Berhubung dengan teguran Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka itu mengenai pesakit-pesakit di Hospital Besar Melaka tidur di corridor dan juga di atas lantai itu tidaklah benar. Yang sebenarnya, mereka adalah pelawat-pelawat yang tidak mahu balik setelah habis tempoh waktu melawat. Mereka ini selalunya tidur di atas bangku-bangku panjang yang ada di corridor dan jika tidak ada tempat lagi di bangku-bangku ini, mereka tidur di atas lantai.

Mengenai lift rosak tidak dibaiki, adalah dimaklumkan bahawa semua lift di Hospital Besar Melaka adalah dibaiki dengan segera jika ada kerosakan. Hanya lift di Maternity Block sahaja yang rusak dan tidak boleh dibaiki. J.K.R. telah mengakui bahawa lift ini tidak boleh digunakan lagi. Tindakan telah diambil dengan Perbendaharaan untuk mengkondekmen lift ini dan menggantikannya dengan lift yang baharu.

Ahli Yang Berhormat dari Dato Kramat meminta perubahan moden dilakukan terhadap menghapuskan malaria. Cara-cara yang digunakan oleh rancangan membasmi malaria Kementerian Kesihatan ini adalah bercurak moden iaitu berasaskan konsep dan prinsip yang diperakumkan oleh Pertubuhan Kesihatan Sedunia (WHO). Langkah itu termasuklah

penyemburan dengan ubat serangga dalam benaan yang diduduki oleh manusia untuk mematahkan perjangkitan malaria yang mengakibatkan penurunan kadar kuman dan menjadi kes saki-bakinya secara aktif dilakukan oleh pegawai rancangan membasmi malaria sendiri dan serentak dengannya menjadi kes secara-secara passive dilakukan oleh perkhidmatan kesihatan awam.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Bukit Bintang telah bertanyakan apakah sebabnya jururawat-jururawat pelatih di seberang laut tidak mahu balik untuk berkhidmat di negara kita. Tuduhan ini tidak benar langsung. Sehingga hari ini sejumlah 199 orang jururawat pelatih telahpun balik daripada seberang laut, berkhidmat di hospital-hospital Kerajaan, Hospital Universiti Malaya dan juga di hospital swasta dan saya berasa gembira yang jururawat-jururawat pelatih ini akan bertambah balik pada tahun ini dan dengan itu juga Kementerian Kesihatan telah mengambil langkah untuk menambah pengambilan jururawat-jururawat pelatih untuk memberi latihan di Sekolah Jururawat Pelatih di tanahair kita dan kekurangan jururawat ini akan diatasi mengikut langkah yang diambil oleh Kementerian saya. Kekurangan ini boleh diatasi pada tahun 1977 atau 1978. Oleh kerana langkah ini untuk memperluaskan dan bilangan pengambilan itu telah bertambah dua kali ganda.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan meminta Kementerian yang berkenaan, mengambil perhatian khas kepada perkhidmatan kesihatan di luar bandar. Yang sebenarnya ini adalah satu langkah yang telah diambil oleh Kerajaan dan juga inilah satu dasar di bawah Kementerian Kesihatan untuk memperluaskan perkhidmatan perubatan, kesihatan dan pergigian di kawasan luar bandar. Dengan itu berbagai-bagai projek telah dilaksanakan di kawasan luar bandar dengan bertambahnya beberapa orang doktor-doktor, doktor pergigian dan jururawat untuk memberi perkhidmatan kesihatan, perubatan dan pergigian di kawasan luar bandar dengan bayaran yang percuma.

Dengan langkah ini, dapatlah warganegara yang sihat dan warganegara kita ini boleh menjadi sebagai seorang warganegara yang produktif. Itulah dasar Kerajaan. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Tuan Yang di-Pertua, saya terlebih dahulu mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telahpun menyentuh sedikit-sebanyak perkara-perkara berkenaan dengan Kementerian saya. Saya tidak akan menyebut nama-nama Ahli-ahli Yang Berhormat yang mengemukakan pandangan-pandangan, tetapi dapatlah saya simpulkan bahawa pandangan-pandangan yang diberikan itu ialah berpusat kepada tiga perkara sahaja. Yang pertama ialah soal pentadbiran tanah, yang kedua ialah soal FELCRA dan yang ketiga ialah soal FELDA.

Ada Ahli Yang Berhormat yang telah membuat teguran berkenaan dengan kelemahan dalam bidang pentadbiran tanah. Ini telah saya beri perhatian yang utama sejak saya mengambil alih jawatan Menteri Kemajuan Tanah ini. Saya telahpun membuat lawatan ke Pejabat-pejabat Tanah di semua negeri-negeri di Malaysia Barat dan telah mengadakan perbincangan dengan Yang Amat Berhormat Menteri-menteri Besar dan pegawai-pegawai yang berkenaan untuk mengatasi masalah-masalah yang sebahagiannya seperti yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu dan juga untuk melicinkan urusan-urusan pentadbiran tanah pada amnya. Tindakan telah diambil untuk mengekalkan dan menambah lagi bilangan pegawai-pegawai tanah diseluruh negara yang didapati pada setengah tempat masih berkurangan pada masa ini.

Selain daripada itu, Kerajaan juga bercadang untuk menambah lagi kegiatan latihan untuk pegawai-pegawai kanan di peringkat Persekutuan dan juga di peringkat Negeri. Satu seminar pentadbiran tanah sedang disusun dan dijangka akan dapat menambahkan pengetahuan pegawai-pegawai tanah yang akan dapat melicinkan lagi urusan-urusan pentadbiran tanah di negara.

Semenjak seminar yang pertama, yang dilakukan di negara kita ini pada tahun 1967, maka kebanyakan pegawai-pegawai di peringkat Negeri dan Persekutuan yang menghadiri seminar itu telahpun ditukarkan kepada jawatan-jawatan yang lain, yang lebih tinggi lagi. Pegawai-pegawai baharu yang pada masa sekarang ini, yang terlibat dalam pentadbiran tanah perlu sangat memahami

masalah-masalah pentadbiran itu pada keseluruhannya. Ini adalah perlu sebelum mereka boleh dianggap bersedia untuk menghadapi cabaran-cabaran pentadbiran tanah yang rumit itu. Seminar yang kedua, yang dicadangkan sekarang ini adalah dianggap penting sebagai suatu tindakan yang tegas bagi mengatasi masalah-masalah utama pentadbiran tanah sebelum cadangan-cadangan dan rancangan-rancangan yang akan dibentangkan itu dikemukakan kepada pihak-pihak yang berkuasa negeri untuk kelulusan dan pelaksanaan seterusnya. Seminar yang dicadangkan ini adalah juga bertujuan untuk mencapai beberapa objektif yang tertentu dan satu perkara yang saya suka nyatakan bahawa dalam Seminar ini akan ikut sama Setiausaha-setiausaha Kerajaan Negeri, Pengarah-pengarah Tanah dan Galian Negeri, Pegawai-pegawai Kewangan Negeri, juga seorang Pegawai Daerah daripada tiap-tiap negeri dan seorang Pemungut Hasil Tanah dalam negeri, juga akan ikut sama wakil-wakil daripada Institusi-institusi Pelajaran Tinggi di Malaysia seperti daripada Universiti Kebangsaan, Universiti Malaya, Universiti Sains, Institut Teknologi Kebangsaan, Universiti Pertanian dan juga daripada Institut Teknologi MARA. Demikian juga akan dijemput pihak-pihak swasta seperti daripada Bar Council dan daripada Persatuan Jurukur yang berdaftar.

Tuan Yang di-Pertua, ada juga satu cadangan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat Dalam Dewan ini, iaitu supaya Kerajaan membentuk sebuah suruhanjaya untuk menyelesaikan masalah-masalah tanah yang dihadapi oleh negara. Saya menganggap bahawa cadangan seperti ini buat masa ini tidaklah perlu dan saya rasa bahawa langkah-langkah yang sedang diambil dan akan dilakukan oleh Kementerian saya ini adalah mencukupi bagi mengatasi beberapa masalah yang sedang dihadapi oleh negara kita dalam masalah pentadbiran tanah.

Selain daripada itu, ada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyebut berkenaan dengan FELDA. Saya sukacitalah menyatakan bahawa lazimnya peserta-peserta FELDA atau pun Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan yang terpilih akan dibawa masuk ke Rancangan-rancangan Kemajuan Tanah beberapa bulan sahaja setelah mereka dipilih, tetapi kadang-kala terdapat beberapa masalah yang timbul, oleh kerana pihak

FELDA tidak dapat menyediakan kemudahan-kemudahan seperti perumahan, bekalan air paip dan jalanraya, sekolah dan sebagainya pada waktu yang telah dijadualkan dan kadang-kadang buat masa ini pula telah timbul lagi masalah kenaikan harga bahan-bahan pembinaan dan pemborong-pemborong yang menjalankan kerja ini telah mengalami kesulitan untuk menyiapkan pekerjaan mereka mengikut jadual waktu yang telah ditentukan. Dengan itu perkara ini tidak dapat diatasi oleh FELDA, walaupun Lembaga ini sentiasa mencuba untuk membawa masuk peserta-peserta dengan seberapa lekas yang boleh.

Berkenaan dengan ramai orang-orang yang telah membuat permohonan menjadi pene-roka dalam FELDA, tetapi belum lagi dapat ditemuduga. Perkara ini adalah semata-mata disebabkan oleh bilangan orang-orang yang membuat permohonan adalah sangat besar, lebih besar daripada tempat-tempat yang dapat disediakan oleh FELDA di dalam rancangan-rancangan tanah itu. FELDA hanya dapat mengambil lebih kurang 4,000 hingga 5,000 orang peserta pada tiap-tiap tahun, tetapi setakat ini bilangan orang-orang yang masih menunggu tidak kurang daripada 15,000 orang kesemuanya.

Oleh yang demikian, maka pemohon-pemohon terpaksa menunggu giliran mereka untuk ditemuduga oleh lembaga, dan baharu-baharu ini pihak pentadbiran FELDA telah disentralisasikan kepada wilayah-wilayah di mana urusan-urusan ini telah dapat dipercepatkan. Sungguhpun demikian, memandang kepada bilangan pemohon-pemohon yang begitu banyak, maka terpaksa lah pemohon-pemohon menunggu giliran mereka sebelum dapat ditemuduga.

Dan ada juga, sungutan berkenaan dengan rancangan tanah belia. Rancangan tanah belia ini ialah terbahagi kepada beberapa bahagian, ada rancangan tanah belia yang dijalankan oleh Kerajaan Negeri sendiri dan ada juga rancangan belia yang dijalankan oleh FELCRA. Saya suka menyatakan berkenaan oleh FELCRA. Sebenarnya sejak daripada dahulu lagi keutamaan dalam pemilihan peserta-peserta belia bagi rancangan-rancangan belia itu adalah diberi kepada belia-belia kita dari luar bandar. Ini telah diamalkan sejak dahulu sampai sekarang. Bolehlah dikatakan hampir kesemua peserta-peserta belia yang dipilih di masa-masa yang

lepas terdiri daripada pemuda-pemuda yang berasal daripada kawasan-kawasan kampung, yakni yang terletak di luar-luar bandar.

Berkenaan dengan cadangan supaya pegawai-pegawai FELCRA diberi latihan bagi membolehkan mereka memahami dengan sebenarnya kehendak-kehendak belia ini, ini telah diambil perhatian sejak beberapa bulan yang lalu. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat yang mengemukakan perkara ini, saya suka menyatakan bahawa Lembaga FELCRA pada masa ini adalah terdiri daripada berbagai-bagai golongan, termasuklah wakil daripada Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan dan juga pemimpin-pemimpin belia yang terkemuka di negara ini. Dalam pada itu pegawai-pegawai FELCRA telah berhubung rapat dengan badan-badan belia dan juga dengan Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan sendiri dan pada masa ini Kementerian ini sedang menjalankan satu kajian yang mendalam bagi menyelesaikan beberapa masalah terdapat dalam pengurusan dan pentadbiran rancangan-rancangan kemajuan tanah belia itu sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, ada sungutan daripada Ahli Yang Berhormat berhubung dengan kelemahan pentadbiran tanah dan juga berkenaan dengan pemberian tanah yang tidak adil. Ini ada khusus disebut oleh Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara. Saya dapatlah menyatakan sekarang ini bahawa saya akan siasat dan yang utamanya kerjasama dari Ahli Yang Berhormat itu amatlah perlu iaitu dengan jalan melapurkan segera kejadian-kejadian ketidakadilan itu kepada pihak yang berkenaan.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan ber-banyak-banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan dan Anggaran Pembangunan Tambahan ini berkenaan dengan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri.

Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara ada menyentuh perkara senjata-senjata haram, khususnya pistol-pistol haram dalam negeri ini. Dalam perkara ini beliau bertanya daripada manakah punca-puncanya? Tuan Yang di-Pertua, senjata-senjata haram terutama pistol ini memanglah, sebagaimana kita ketahui pistol, adalah senjata kecil dan mudah dapat

diseledupkan daripada senjata-senjata yang besar. Sebahagian daripada punca pistol yang haram ini ialah diseledup. Walaupun begitu, pihak Kerajaan adalah sentiasa mengawal kawasan-kawasan sempadan kita dengan negeri-negeri yang berjiran untuk mengawal penyeludupan senjata-senjata seumpama pistol yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat.

Ada lagi satu puncanya iaitu pistol-pistol halal yang hilang disebabkan kecuaiannya oleh tuan-tuan punya pistol ini dan terlepas ke dalam tangan orang-orang jahat atau yang tak layak menggunakannya. Saya adalah mengambil peluang di sini berharap kepada mereka yang ada mempunyai pistol supaya menjaga dan jangan cuai akan keselamatan pistol mereka itu kerana jika pistol ini kehilangan dan jatuh ke tangan orang-orang jahat, maka ini akan membahayakan masyarakat dan mendatangkan kerusakan kepada masyarakat dan negara kita.

Pendeknya, kesimpulannya dalam perkara senjata-senjata haram ini pihak Kerajaan, khasnya polis adalah sentiasa sangat mengambil berat untuk mengawal dan menangkap siapa-siapa yang mempunyai senjata-senjata termasuk pistol secara haram.

Bahasan daripada Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor iaitu berkenaan dengan kegiatan komunis, ini sebagaimana kita semua ketahui pihak Kerajaan memanglah sangat mengambil berat dan sangat mengambil tindakan seberapa daya dan sangat berusaha dalam perkara menentang tenaga komunis. Beliau berharap supaya diperkuatkan lagi pertahanan dalam dan luar negeri. Berkenaan dengan polis sebagaimana kita ketahui, pasukan polis kita adalah sentiasa diperbesar dari semasa kesemasa, diperbaiki ataupun dimodenkan senjata-senjata mereka dan latihan mereka itu adalah dipertingkatkan mutunya dari satu masa kesatu masa untuk menghadapi berbagai-bagai kemungkinan, termasuklah kemungkinan ancaman komunis.

Ahli Yang Berhormat dari Dato Kramat yang pada hari ini tak ada mendengar jawapan, saya fikir adalah sangat keterlaluan ataupun sangatlah tidak patut Ahli Yang Berhormat itu membuatkan ucapannya dan saya petik (quote) ucapannya pada hari semalam:

“ The Minister of Home Affairs has the discretion to deal with Form G cases. Whether this discretion is being fairly and justly exercised is highly questionable ”

Tuan Yang di-Pertua, ucapan yang macam ini adalah sangat tidak bertanggungjawab dan keterlaluan dibuat oleh seorang Ahli Dewan ini. Sebagai Ahli Yang Berhormat yang bertanggungjawab, saya fikir Ahli Yang Berhormat itu tidak patut mengeluarkan ucapan yang macam ini kepada Menteri yang berkenaan oleh kerana kalau sekiranya pihak Menteri dan juga pihak Kerajaan menjalankan discretionary power ini secara highly questionable, maka saya fikir sangat sedikit ataupun tidak ada orang-orang yang memohon ini dapat kerakyatan, pada hal tiap-tiap permohonan samada Form G dan Form H dan juga pemohon-pemohon melalui peruntukan-peruntukan Perlembagaan yang lain adalah diproses dengan hati-hati. Saya sukalah mengingatkan kepada Ahli Yang Berhormat hendak memberikan kerakyatan ini bukanlah satu perkara yang mudah; bukanlah satu perkara yang enteng.

Saya sukalah mengingatkan Ahli Yang Berhormat itu memberikan kerakyatan ini bukanlah sama entengnya dengan memberikan lesen jual kacang putih. Bahkan, Tuan Yang di-Pertua, untuk memberi lesen hendak jual todi pun adalah terpaksa disiasat, tidak boleh dibuat tak tentu dengan secara cuai dan sebagainya. Tiap-tiap pemohon yang dibuat berkenaan dengan kerakyatan samada Form G atau Form E ataupun lain-lain adalah disiasat dengan teliti oleh pihak-pihak yang berkenaan. Bagi Form G dan Form E, yakni yang memerlukan discretion Menteri, maka perkara ini dikemukakan kepada Kementerian untuk diputuskan oleh Yang Amat Berhormat Menteri sendiri ataupun oleh saya sebagai penolongnya. Dalam masa memberikan ini, kita adalah sangat berhati-hati kerana walaupun kita dengan berhati-hati itu ada juga kedapatan pemohon-pemohon memberikan keterangan-keterangan palsu. Sebab itulah kita dapati dari satu masa kesatu masa kita terpaksa menarik kerakyatan yang didapati secara memberikan keterangan palsu ataupun secara memberikan keterangan-keterangan yang salah. Untuk memastikan bahawa permohonan ini adalah sebenar-benarnya betul, tepat dan sesuai, maka terpaksa dijalankan penyiasatan yang detail, yang teliti. Dan

sebagaimana yang telah saya katakan tadi perkara memberikan kerakyatan adalah bukan satu perkara yang semudah seperti memberikan lesen jual kacang putih, sebagaimana yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Dato Kramat.

Walaupun begitu, saya suka memberikan jaminan di dalam Dewan ini segala permohonan untuk mendapatkan kerakyatan adalah diproses dengan teliti dan ditimbang dengan seadil-adilnya. Ahli Yang Berhormat itu menuduh Jabatan Pendaftaran Kerakyatan di Petaling Jaya katanya perlulah disusun secara radikal. Perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, tidak payah lagi sebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, kerana pihak Kerajaan adalah sentiasa memperbaiki pentadbirannya daripada satu masa ke satu masa dan dia menuduh ada sikap tidak apa di kalangan pegawai pendaftaran kerakyatan ini. Ini adalah satu tuduhan yang melulu yang tidak bertanggungjawab dan yang tidak patut dikeluarkan. Kalau sekiranya Ahli Yang Berhormat itu ada bukti pegawai yang mana yang tidak bertanggungjawab ataupun mempunyai sikap tidak apa, maka tindakan bolehlah diambil. Tetapi kalau hanya dengan membuat sweeping statement yang tidak bertanggungjawab, maka tidak apalah yang dapat diambil kerana statement yang diperbuatnya itu adalah statement yang tidak bertanggungjawab sama sekali.

Seorang Ahli Yang Berhormat dari Pulau Pinang adalah menimbulkan perkara-perkara bahan-bahan binaan rumah dan sebagainya. Perkara ini telah kerap dijawab dan kerap dibuat statement oleh Kementerian-kementerian yang berkenaan dan juga dalam masa soal jawab tadi pun perkara ini telah banyak dipersoalkan dan dijawab dan saya rasa tidak perlu dijawab lagi pada petang ini.

Ahli Yang Berhormat dari Bukit Bintang ada menyentuh perkara Malaysianisation dalam sektor swasta (private sector), khususnya Ahli Yang Berhormat itu menyebut dalam plantation industries.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Plantation Industries pihak Kerajaan ada perjanjian dengan Persatuan Plantation Industries dan sehingga kepada masa ini pihak plantation industries telah menjalankan rancangan Malaysianisationnya adalah lebih banyak atau lebih jauh daripada yang kita persetujui dalam perjanjian antara pihak Kerajaan

dengan pihak plantation industries. Kalau sekiranya Ahli Yang Berhormat itu ada kenyataan penyelewengan, maka Ahli Yang Berhormat itu adalah dipelawa memberi keterangan. Walaupun begitu, pihak Kerajaan memanglah sentiasa mengambil berat tentang penyelewengan-penyelewengan dalam usaha Malaysianisation ini. Dan ini senang kita dapat bukti iaitu beberapa masa yang telah lalu Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah membuat ucapan mengecam setengah-setengah pihak swasta yang menyeleweng daripada dasar Malaysianisation ini. Jadi, kesimpulannya suka saya menyatakan dalam hal ini pihak plantation industries dalam negeri ini adalah menjalankan rancangan Malaysianisationnya mengikut rancangan dan bahkan lebih daripada apa yang telah dipersetujui antara Kerajaan dengan mereka itu.

Berkenaan dengan Malaysianisation dalam sektor swasta yang lain-lain, perkara ini adalah di dalam perhatian dan usaha Kerajaan supaya rancangan-rancangan ini adalah berjalan dengan sebaik-baiknya. Cuma satu sahaja saya suka mengingatkan kepada Ahli Yang Berhormat itu supaya jangan menimbulkan salah faham, penanam-penanam modal daripada luar negeri yang datang ke dalam negeri ini menanamkan modalnya dalam perusahaan, mereka memanglah kita berikan hak untuk meletakkan pegawai-pegawainya dalam key post. Ini ialah oleh kerana mereka menanamkan modalnya, membawa masuk wang dan lain-lain keahlian, maka kita berikan mereka hak untuk melantik orang-orang expatriate dalam key post. Jadi, kalau Ahli Yang Berhormat itu berkehendakan 100% jawatan dalam private sector di Malaysianisekan, maka ini adalah satu perkara yang bertentangan dengan dasar Kerajaan kita sekarang. Kita membenarkan penanam-penanam modal membawa dan meletakkan orang-orang luar negeri (expatriate) untuk memegang jawatan-jawatan yang kita panggil jawatan key post. Selain daripada itu, jawatan-jawatan itu jika belum di Malaysianisekan, maka Kerajaan sentiasa berusaha supaya jawatan-jawatan ini di Malaysianisekan.

Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri (Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk memberi jawapan kepada beberapa

pandangan-pandangan yang dibangkitkan mengenai dengan Jabatan Perdana Menteri dan Kementerian Luar Negeri.

Ahli Yang Berhormat dari Bungsar telah menyebut tentang perlunya diadakan regional planning dalam perancangan negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, langkah-langkah telahpun diambil bagi menubuhkan Yunit Perancang Ekonomi Negeri. Yunit-yunit ini telah ditubuhkan dikebanyakan negeri-negeri, dan yunit-yunit ini diletakkan di bawah Pegawai-pegawai Kemajuan Negeri dan bertanggungjawab penuh kepada Kerajaan Negeri. Pegawai-pegawai yunit ini telah dilatih di Bahagian Perancang Ekonomi. Regional planning yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu dilaksanakan berdasarkan kepada prinsip planning oleh Kerajaan Negeri dan ini sedang dijalankan. Dan di mana bidang rancangan-rancangan ini melibatkan kawasan di dalam beberapa buah negeri, mungkin Bahagian Perancang Ekonomi boleh menimbangkannya dalam konteks ini.

Ahli Yang Berhormat dari Bagan ada menyebut tentang bayaran saraan kepada pesara-pesara dan telah menuduh bahawa tidak ada apa pun dilakukan sekarang ini oleh Jawatankuasa Khas mengenai pesara-pesara itu. Yang sebenarnya, Jawatankuasa Khas mengenai Pesara-pesara telahpun menyediakan laporannya bahagian pertama. Laporan ini sekarang sedang dikaji oleh Kerajaan dan keputusan mengenainya dijangka tidak berapa lama lagi. Jawatankuasa tersebut dijangka akan menyediakan laporan bahagian keduanya pula pada penghujung tahun ini.

Beberapa Ahli-ahli Yang Berhormat telah mengutarakan cadangan supaya harga minima padi dinaikkan daripada \$16 kepada \$20; ini adalah repetition daripada perbincangan yang berlaku di dalam Dewan ini daripada semenjak sidang ini bermula pada hari Isnin lepas.

Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, harga padi \$16 itu ialah harga minima yang dijamin oleh Kerajaan. Ini bukan harga maksima, bukan harga yang paling tinggi. Harga padi di pasaran sekarang ialah lebih daripada harga minima ini. Pada hari Isnin lalu Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah mengumumkan bahawa harga padi yang akan dibeli oleh L.P.N. adalah mengikut

harga pasaran yang lebih tinggi daripada harga minima itu. Harga pasaran itu ialah \$19 bagi padi jenis pendek seperti taupe dan Kedah Nombor Tiga. \$21 bagi jenis sederhana seperti Mahsuri Putih atau Istimewa, Kedah Nombor Dua dan Bahagia. \$23 bagi jenis panjang seperti Padi Jaya, Kedah Nombor Satu dan jenis "Super", bagi tiap-tiap sepikul padi kering dan bersih. Oleh itu, masaalah menaikkan harga minima itu tidak timbul, oleh kerana harga pasaran yang diumumkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri adalah jauh lebih tinggi daripada harga minima \$16.

Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara telah menyebutkan tentang pertandingan Quran dan telah mencadangkan supaya Kerajaan menjemput sama wakil-wakil dari negara Russia dan Republik Rakyat Cina ke pertandingan Quran itu. Pada masa ini Kerajaan belum lagi bercadang untuk mengundang negara Russia dan Republik Rakyat Cina ke Pertandingan Quran. Saya suka menyatakan pada tahun ini 21 buah negara telah diundang untuk menyertai pertandingan Quran dan 14 buah negara-negara Arab sebagai pemerhati.

Ahli Yang Berhormat Muar Utara juga telah menyebutkan tentang bayaran tuntutan talipon Ahli-ahli Dewan ini. Yang sebenarnya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah bersetuju supaya bayaran talipon itu dilaksanakan mengikut cara lama, untuk memberi kesenangan kepada Ahli-ahli Parlimen, dan saya berharap Ahli-ahli Parlimen pula dengan itu akan dapat memberi perkhidmatan yang lebih cekap kepada pengundi-pengundi mereka. Kadang-kadang ada juga dalam tuntutan talipon itu tercampur dengan tuntutan yang dilakukan kerana urusan perniagaan atau business masing-masing. Maka jikalau hal ini berlaku, barangkali berhak pihak Jabatan Parlimen untuk meneliti perkara itu sebelum melakukan pembayaran.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Baling telah menyebutkan tentang keadaan orang Islam di Selatan Filipina. Yang sebenarnya Kerajaan memang sedar tentang kedudukan orang-orang Islam di Selatan Filipina. Bagaimanapun perkara ini adalah perkara dalam negeri Filipina, dan Kerajaan kita tidaklah hendak mencampuri urusan sebuah negara lain. Adalah difahamkan Kerajaan Filipina telah bersetuju

menerima keputusan Persidangan Benghazi baharu-baharu ini untuk menerima rombongan 5 orang Menteri-menteri Luar Islam mengenai hal ini datang melawat ke Filipina, dan diharapkan langkah ini akan memberi hasil yang diharapkan oleh kedua buah pihak.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja jawapan-jawapan yang dapat diberi atas pandangan-pandangan yang dibuat atas Jabatan Perdana Menteri dan Kementerian Luar Negeri.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mendatangkan pandangan-pandangan serta persoalan-soalan mengenai masalah pelajaran dan saya dalam masa ini, saya cuba akan menyentuh beberapa perkara yang telah dibangkit oleh Ahli-ahli yang berkenaan.

Mengenai perkara peraturan-peraturan berhubung dengan permohonan penuntut-penuntut untuk belajar ke luar negeri. Saya suka sebutkan di sini bahawa bagi penuntut-penuntut yang hendak belajar ke negara-negara seberang laut, kecuali United Kingdom dan Indonesia, mereka itu hendaklah membuat permohonan kepada perwakilan negara-negara yang berkenaan di Malaysia. Bagi penuntut-penuntut yang hendak belajar di United Kingdom dan Indonesia, mereka ini boleh dibahagikan kepada dua golongan iaitu mereka yang sudahpun mendapat tempat belajar atas usaha mereka sendiri. Bagi mereka yang memohon tempat belajar melalui Kementerian Pelajaran, Kementerian Pelajaran berusaha untuk mendapatkannya melalui Jabatan Penuntut-penuntut Malaysia di negara-negara yang berkenaan. Bagi kedua-dua golongan penuntut ini iaitu penuntut-penuntut yang mendapat tempat melalui Kementerian Pelajaran dan mereka yang telah mendapat tempat atas usaha mereka sendiri, mereka masih dikehendaki mendapatkan Sijil Sokongan daripada Kementerian Pelajaran sebelum Suruhanjaya atau Kedutaan yang berkenaan mengeluarkan visa. Ini adalah mengikut persetujuan yang telah dicapai dengan negara-negara yang tersebut. Bagi penuntut-penuntut yang hendak belajar di seberang laut adalah tidak benar bahawa

hanya penuntut-penuntut yang lulus dalam Bahasa Malaysia sahaja di peringkat M.C.E. dan S.P.M. dibenarkan.

Berkenaan dengan masalah memberi pelajaran percuma dan membatalkan yuran bagi kanak-kanak di sekolah-sekolah menengah, suka saya sebutkan di sini bahawa pelajaran percuma di peringkat menengah ada kita sediakan melalui Sekolah-sekolah Menengah Kebangsaan. Kalau ibubapa-ibubapa berkehendakkan anak-anak mereka itu mendapat pelajaran menengah percuma silalah hantar anak-anak mereka itu belajar di Sekolah-sekolah Menengah Kebangsaan. Tetapi kalau mereka itu merasakan mereka mampu hendak membayar yuran, maka pelajaran menengah yang dikenakan yuran ialah pelajaran yang diberi di Sekolah-sekolah Menengah Jenis Kebangsaan Inggeris. Dan mengenai rayuan supaya yuran di Sekolah-sekolah Menengah Jenis Kebangsaan Inggeris ini dibatalkan, suka saya menyebutkan di sini bahawa Kerajaan sudahpun mengkaji perkara ini dengan secara mendalam dan dukacita dimaklumkan bahawa perkara ini tidak dapat hendak dibatalkan buat masa ini.

Selain daripada itu mengenai perkara rambut panjang yang mana dinyatakan samada surat arahan Kementerian Pelajaran yang terkandung dalam surat KP. 8543/73 itu ditujukan kepada guru-guru, murid-murid dan kakitangan-kakitangan sekolah sahaja ataupun ianya melibatkan juga pegawai-pegawai Kerajaan dari Jabatan-jabatan yang lain, suka saya menjawabnya bahawa arahan itu adalah ditujukan hanya kepada guru-guru, murid-murid dan kakitangan-kakitangan sekolah sahaja.

Berkenaan dengan perkara pemogokan yang berlaku di beberapa buah sekolah agama di negara ini yang mana ada Ahli Yang Berhormat telah menyebutkan bahawa pemogokan itu menunjukkan Kementerian Pelajaran kurang mengambil perhatian tentang pelajaran agama.

Tuan Yang di-Pertua, sekolah-sekolah yang disebutkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat itu bukanlah di bawah jagaan Kementerian Pelajaran bahkan sekolah-sekolah itu ialah di bawah jagaan Kerajaan Negeri. Oleh yang demikian, saya tidak nampak hubungannya dengan perkara Kementerian Pelajaran mengambil kurang perhatian tentang pelajaran agama ini. Berkenaan dengan pelajaran

ugama itu sendiri yang diusahakan oleh Kementerian Pelajaran, jika sekiranya Ahli Yang Berhormat itu hendak tahu tentang langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian Pelajaran, kesemuanya ini boleh didapati di dalam satu risalah yang telah dikeluarkan oleh Kementerian Pelajaran baharu-baharu ini. Dan mengenai pemogokan itu sendiri, saya suka mengambil kesempatan ini untuk merayu kepada ibubapa-ibubapa supaya memberikan kerjasama mereka kepada pihak sekolah dan pihak-pihak yang berkenaan bagi mengelakkan perkara-perkara ini daripada berlaku lagi. Kerana jika sekiranya pemogokan penuntut-penuntut ini tidak dapat dikawal, maka sudah tentunya hal ini akan menjejaskan kedudukan pelajaran murid-murid itu sendiri. Saya percaya pihak-pihak yang berkuasa bagi sekolah-sekolah ini telahpun mengambil tindakan-tindakan yang sesuai ataupun telah mengambil langkah-langkah yang tertentu bagi mengatasi masalah-masalah yang dihadapi oleh murid-murid ini dengan sebaik-baiknya.

Mengenai syornya supaya Kementerian Pelajaran mengambil alih semua Sekolah-sekolah Menengah Ugama dan mengakui kelulusan-kelulusan daripada sekolah-sekolah tersebut setaraf dengan Sekolah-sekolah Menengah biasa, suka saya menyebutkan di sini bahawa Kementerian Pelajaran tidak ada rancangan untuk mengambil alih kesemua sekolah-sekolah tersebut. Walaupun demikian, kemungkinan untuk mengambil alih sebuah sekolah daripada tiap-tiap Negeri sedang dikaji dan keputusan muktamad adalah tertakluk kepada persetujuan Negeri masing-masing.

Berkenaan dengan masalah mengakui kelulusan daripada sekolah-sekolah tersebut sebagai sama taraf dengan Sekolah-sekolah Menengah biasa mereka yang berkelulusan sanawi IV dan S.P.M. atau kelulusan yang setaraf dengannya boleh memohon untuk berkhidmat di dalam Perkhidmatan Pelajaran.

Mengenai masalah pemegang-pemegang biasiswa yang tidak mendapat tempat di Universiti-universiti walaupun mereka itu mempunyai kelayakan-kelayakan, suka saya menyebutkan di sini bahawa sebilangan besar daripada anak-anak bumiputra yang di-hadiahkan biasiswa oleh Negeri-negeri adalah terdiri daripada mereka yang hendak masuk ke Fakulti Sastra. Jumlah pemegang-pemegang biasiswa ini adalah melebihi tempat-tempat

yang ada dan itulah sebabnya ada di antara mereka yang tidak dapat masuk ke Universiti-universiti itu. Tetapi saya percaya jika mereka itu mempunyai kelayakan-kelayakan yang cukup untuk masuk ke fakulti-fakulti yang lain terutama sekali Fakulti Iktisas, saya percaya mereka itu akan mendapat tempat yang memang sedia ada untuk menampung lebih ramai pelajar-pelajar bumiputra di dalam fakulti-fakulti tersebut.

Mengenai masalah keciciran. Ada tuduhan yang menyatakan bahawa Jawatankuasa yang menyiasat masalah keciciran tidak mempunyai kelayakan untuk menyiasat keadaan di Sekolah-sekolah pengantar Cina dan Tamil. Suka saya menyebutkan di sini bahawa Jawatankuasa itu bukannya menyiasat masalah pelajaran di sekolah Cina atau Tamil atau mana-mana sekolah pun, tetapi semata-mata menyiasat masalah keciciran untuk menentukan sebab-sebab keciciran itu berlaku terutamanya di sekolah-sekolah luar bandar. Oleh yang demikian, soal kelayakan untuk membuat penyiasatan di Sekolah-sekolah Cina dan Tamil itu tidak timbul. Ada juga Ahli Yang Berhormat yang telah menyatakan bahawa Lapuran keciciran itu tidak memberikan langkah-langkah yang patut diambil untuk memperbaiki keadaan-keadaan yang ada. Mengenai perkara ini sebagaimana yang telahpun kita maklumkan bahawa Kerajaan telah menubuhkan sebuah Jawatankuasa Pegawai-pegawai untuk mengkaji lapuran itu dan membuat perakuan-perakuan dalam tempoh 3 bulan untuk dikemukakan kepada Kerajaan. Sebagaimana yang telah dimaklumkan oleh Jawatankuasa Pegawai-pegawai itu bahawa komen-komen atau pandangan-pandangan orang ramai adalah dipelawa dalam tempoh satu bulan untuk dikaji oleh Jawatankuasa itu sendiri. Saya percaya pendapat-pendapat daripada Ahli-ahli Yang Berhormat itu dan walaupun hendak memberikan pandangan mengenai keciciran itu. Rasanya kalau hendak mengemukakan kepada Dewan ini tidak kena pada tempatnya. Jadi kita pun telah ada sebuah Jawatankuasa Penyiasat ini, dan kalau Ahli Yang Berhormat itu hendak mengemukakan pandangan-pandangan tujuanlah pandangan-pandangan itu kepada Jawatankuasa yang telahpun dibentuk itu.

Mengenai perkara perlantikan guru-guru, guru-guru besar dan kerani-kerani sekolah di Sekolah-sekolah aliran Cina yang mana ada

Ahli Yang Berhormat mengatakan bahawa Guru Besar dan kerani-kerani yang telah ditempatkan di sekolah-sekolah itu tidak mengetahui bahasa Cina. Suka saya menyebutkan di sini bahawa jika sekiranya penempatan ini tidak memuaskan Lembaga Pengurus Sekolah yang berkenaan, maka mengikut Seksyen 32 (a) kepada Akta Pelajaran, 1961, Lembaga-lembaga itu boleh membuat rayuan kepada Menteri Pelajaran secara bertulis dalam tempoh 30 hari daripada tarikh penempatan itu dibuat, dan mengenai kerani itu sendiri, oleh kerana pentadbiran sekolah ini adalah dikehendaki berjalan dalam Bahasa Kebangsaan, maka adalah perlu bagi kerani-kerani itu pertamanya mempunyai kecekapan di dalam, bahasanya sendiri dan masaalah-masaalah samada dia mesti mengetahui bahasa Cina atau tidak, saya fikir, itu adalah satu masaalah yang lain.

Mengenai perkara kegagalan di dalam bahasa Malaysia sebagaimana yang telah dibangkitkan oleh beberapa orang Ahli, suka saya menyebutkan di sini bahawa dalam perkara ini Kementerian Pelajaran bukan sahaja menyiasat atas kegagalan dalam bahasa Malaysia di peringkat M.C.E. itu, tetapi juga kegagalan dalam mata-mata pelajaran ilmu hisab dan sains di Sekolah-sekolah Kebangsaan dan siasatan ini masih lagi berjalan.

Salah satu perkara lain yang ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat ialah mengenai perbekalan guru-guru dan kemudahan-kemudahan yang tidak mencukupi bagi sekolah-sekolah di luar bandar terutamanya di dalam mata-mata pelajaran sains dan ilmu hisab. Ini adalah perkara yang diberi keutamaan oleh Kementerian Pelajaran dan memang telah menjadi hasrat daripada Kementerian Pelajaran sendiri dan kita berharap dengan kerjasama daripada semua pihak maka kita yakin bahawa matlamat kita hendak meninggikan mutu pelajaran di sekolah-sekolah di luar bandar dan memperbaiki keadaan yang tidak seimbang pada masa ini akan tercapai.

Perkara yang terakhir yang saya hendak kemukakan ialah ada Ahli Yang Berhormat mengatakan bahawa Kementerian Pelajaran daripada semasa ke semasa meminta duit sahaja, tetapi dia tidak tahu ke mana duit itu pergi. Suka saya maklumkan di sini

bahawa dari segi peruntukan Belanja Mengurus yang kita minta sebanyak \$195 juta ini, sebagaimana yang terdapat di dalam Kertas Perintah 14, Kepala B. 18 bahawa tambahan sebanyak \$195 juta ini adalah dikehendaki untuk membiayai bayaran tunggakan dan gaji guru-guru berikutan dengan pelaksanaan skim Gaji Aziz mulai dari 1hb Januari, 1970. Jadi kalau hendak tahu ke mana duit itu pergi, duit itu telah masuk ke dalam saku guru-guru dan sepatutnya Ahli Yang Berhormat tadipun kalau sebelum hendak bercakap tengoklah Kepala itu betul-betul, fahamlah Kepala itu dan supaya kalau pun hendak bercakap, biarlah betul kepalanya sedikit.

Tuan Yang di-Pertua, itulah yang saya hendak sebutkan di sini dan sekali lagi saya mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengemukakan pandangan-pandangan dan syor-syor di dalam perbahasan ini dan mana-mana pandangan dan syor-syor yang baik itu akan diberi perhatian dan pertimbangan.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di-Pertua, saya bagi pihak Yang Berhormat Menteri Pertanian dan Perikanan ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberi teguran, memberi pandangan kepada Kementerian ini dan pada keseluruhannya, saya telah mengambil kesimpulan di antara pendapat-pendapat syor-syor dan pandangan-pandangan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat adalah mengandungi 3 perkara yang besar.

Yang pertama, berkenaan dengan perusahaan haiwan, dan yang kedua, berkenaan dengan Persatuan Peladang, dan yang ketiganya, ialah berkenaan dengan perikanan. Oleh kerana itu, saya ingin memberi penjelasan dengan secara umum kepada Ahli Yang Berhormat yang telah memberi perhatian berat kepada Kementerian ini. Saya suka memberi penjelasan berkenaan dengan tugas-tugas Lembaga Perusahaan Haiwan Negara. Lembaga Perusahaan Haiwan Negara setelah sidang Parlimen yang lalu meluluskan pindaannya di dalam Dewan ini, maka Lembaga itu telah diberi tugas-tugas.

Yang pertama sekali, ialah menggalak dan memajukan pengurusan yang cekap dan berkesan mengenai enterprise ternakan dan keluaran ternakan.

Yang kedua, mengadakan pengurusan dan penyelenggaraan rumah-rumah sembelih.

Yang ketiga, mengadakan dan menyelia kemudahan-kemudahan kredit bagi pengeluar ternakan dan bagi memastikan supaya kemudahan-kemudahan dapat digunakan sepenuhnya.

Yang keempat mengambil bahagian di dalam enterprise ternakan dan keluaran ternakan termasuk perusahaan memproses.

Yang kelima, menggalakkan pemasaran yang cakap dan berkesan bagi ternakan.

Yang keenam, mengadakan peraturan mengenai pemasaran ternakan dan keluaran ternakan khususnya dengan jalan melesen penjual borong, pengimpot dan pengeksport.

Enam tugas itu adalah bagi melaksanakan tiga tujuan yang besar:

Yang pertama, ialah menggalakkan perkembangan perusahaan ternakan.

Yang kedua, memperbagai pertanian.

Yang ketiga, menambah peluang-peluang pekerjaan kepada penganggur-penganggur.

Tuan Yang di-Pertua, di sini suka saya menerangkan sedikit berkenaan dengan rancangan-rancangan yang akan dijalankan ialah bagi mengadakan beberapa tempat bagi rancangan pengeluaran daging dan susu di seluruh negara. Ada tujuh rancangan yang akan dijalankan. Tiap-tiap satu rancangan akan diadakan seluas kawasan lebih kurang 5,000 ekar untuk menempatkan sebanyak 2,500 ekor induk baka yang mana dijangka akan memberi peluang pekerjaan antara 100 hingga 250 orang bagi satu-satu kawasan.

Berkenaan dengan rancangan rumah sembelih di Shah Alam juga yang mana anggaran perbelanjaannya ada dibentangkan dalam Dewan ini dijangka akan dapat untuk menyembelih sebanyak 200 ekor lembu sehari, kambing 800 ekor dan lain-lain ternakan sebanyak 200 ekor. Ini juga akan memberi peluang pekerjaan dan juga untuk menentukan pasaran hasil-hasil ternakan di dalam negara kita.

Suka juga saya menyentuh sedikit berkenaan dengan Persatuan Peladang yang telah banyak disentuh oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di sini. Persatuan Peladang sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum pada masa ini telahpun dimasukkan di dalam satu Lembaga yang dinamakan Lembaga Pertubuhan Peladang yakni penyatuan di antara Persatuan Peladang dengan syarikat-syarikat bekerjasama yang berasaskan pertanian adalah mempunyai tugas yang besar.

Yang pertama, untuk memajukan khususnya kepada pekebun-pekebun kecil.

Yang kedua, memajukan dan mengukuhkan ekonomi kaum tani.

Yang ketiga, untuk memajukan masyarakat kaum tani.

Yang keempat, meninggikan taraf hidup dan kemajuan sosial kaum tani.

Persatuan Peladang di masa lampau keuntungan yang telah dicapai dari segi perniagaan baja, benih, racun-racun serangga keperluan petani telah berjalan dengan memuaskan iaitu bertambah dari \$2.1 juta bagi tahun 1971 kepada \$4.5 juta bagi tahun 1973 dan seterusnya di dalam kegiatan pemasaran hasil-hasil pertanian telah juga bertambah dari \$1 juta pada tahun 1971 kepada \$2.3 juta bagi tahun 1972. Ini adalah menunjukkan satu daripada kemajuan yang pesat yang telah diberi perhatian berat oleh petani-petani di seluruh negara.

Selain daripada itu, dengan adanya penyatuan Persatuan Peladang dengan Syarikat Kerjasama yang berasaskan pertanian di dalam Lembaga Pertubuhan Peladang ini, dijangka segala kegiatan pertanian akan dapat disatukan di dalam satu pusat yang mana pusat itu akan dinamakan Pusat Kemajuan Pertanian. Di dalam pusat itu akan ditempatkan bukan saja pegawai-pegawai dari Persatuan Peladang dan Syarikat Kerjasama, tetapi juga pusat ini akan mempelawa kepada pegawai-pegawai yang mempunyai hubungan dengan pertanian misalnya Pegawai FAMA, Pegawai Bani Pertanian dan lain-lain badan yang difikirkan perlu mempunyai hubungan dengan petani-petani. Apa yang diharapkan pusat itu akan merupakan bukannya akan merupakan sebagai satu Pejabat sahaja, tetapi juga akan menjadi pusat untuk memasarkan hasil-hasil

pertanian seperti baja, racun serangga serta alat-alat pertanian yang diperlukan oleh petani-petani termasuk dengan barang-barang keperluan petani-petani sebagai pembahagi tunggal di dalam satu-satu kawasan. Di samping itu juga Pusat itu akan memberi kemudahan kepada petani-petani untuk mendapatkan pemasaran hasil pertanian di kawasan itu. Pendek kata pusat itu akan menjadi satu pusat pelbagai guna.

Menyentuh tentang pandangan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat berhubung dengan soal perusahaan perikanan, suka saya memberi penjelasan setelah Dewan ini juga meluluskan satu akta, yang dinamakan Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia. Perkara ini telah berjalan dengan giatnya. Ini memang sedang di dalam tindakan Kementerian ini dan dengan adanya satu perbadanan yang dinamakan Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia ini, maka Lembaga sedang bertindak untuk mengadakan bot-bot pukat tundanya sendiri bagi menjalankan perusahaan perikanan di seluruh negara. Lembaga ini bukan sahaja mengadakan bot-bot pukat tunda dan pukat-pukat yang moden, tetapi juga akan mengambil bahagian cergas di dalam memproses serta memasarkan ikan dan mengadakan kemudahan-kemudahan bagi perusahaan perikanan di seluruh negara.

Di antara projek yang akan dijalankan oleh Lembaga ini:

- (1) Projek Pukat Tunda Langkawi.
- (2) Penyertaan Pemasaran Ikan Malaysia Berhad.
- (3) Projek Pukat Tunda Kuala Trengganu.
- (4) Projek bersama dengan S.E.D.C. Johor.
- (5) Kilang Tepung Ikan Johor Sendirian Berhad.
- (6) Penubuhan Kilang Memproses Udang dan Ikan di Kuala Kedah.
- (7) Kilang Air Batu di Kuala Perlis.
- (8) Projek menangkap ikan Pulau Redang.
- (9) Kilang Memproses/Mengetin Ikan Trengganu.
- (10) Sekim Pengurusan Ikan Pulau Pinang dan juga di Pulau Pangkur.

Inilah rancangan-rancangan yang sedang diatur dan yang akan terus dijalankan oleh Kementerian ini bagi menolong lagi usaha nelayan-nelayan di seluruh negara. Walaupun ada Ahli Yang Berhormat yang meminta supaya Kementerian ini dapat membuat bot-bot yang besar sampai 300-400 tan untuk menangkap ikan di Lautan Hindi, tetapi Kementerian ini berfikir biarlah kita mulai daripada yang sederhana lebih dahulu. Apabila kita telah mendapat hasil yang baik insya Allah kita akan pergi bersama-sama ke Lautan Hindi supaya memberi pertolongan lebih baik lagi kepada nelayan-nelayan, tetapi pada permulaannya, saya fikir tidaklah bijak Kementerian ini tiba-tiba terus pergi ke Lautan Hindi tidak melihat lautan yang hampir lebih dahulu.

Walaubagaimanapun, Kementerian ini adalah mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih di atas pandangan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat yang mempunyai perhatian berat kepada tanggungjawab Kementerian ini mudah-mudahan dengan kerjasama daripada Ahli-ahli Yang Berhormat seluruhnya, maka Kementerian ini akan dapat berjaya bagi memberi pertolongan kepada petani-petani dan nelayan-nelayan di seluruh negara.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masa sudah cukup. Oleh kerana ada seorang lagi Menteri yang akan menjawab pandangan-pandangan yang dibangkitkan dalam Dewan ini, maka dibenarkan Yang Berhormat Menteri itu menjawab pada hari esok.

PENANGGUHAN

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

UCAPAN PENANGGUHAN

Pengkalan Tentera Laut di Telok Muruh

Tuan Lim Kit Siang (Bandar Melaka): (Dengan izin) Malaysian Parliament is bent on setting a world record for all Parliaments where everyday our meeting has to be adjourned because of no quorum, because of

the utter lack of responsibility of Alliance Members of Parliament. This will only bring shame to the Malaysian Parliament in the annals of parliamentary history and therefore I hope that this thing which has been happening for the last two or three days will not continue to take place.

Tuan Yang di-Pertua, the subject I refer to

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail:
Tuan Yang di-Pertua, koram tak cukup.

(Locing dibunyikan, Ahli-ahli dikira, kurang dari 26 hadir).

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Koram tak cukup. Dewan ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang besok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.35 petang.